

Ανδρέα Κουκίδη

ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

(Οι γεναίτζες στην εξουσία)

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2010

ISBN: 978-9963-9913-0-3

© Ανδρέας Κουκίδης

Ηλεκτρονική Παραγωγή: Photogramma Ltd, Πλάτωνος 7, Παλουριώτισσα, Λευκωσία

Ανδρέα Κουκίδη

ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

(Οι γεναίτζες στην εξουσία)

ΠΡΟΣΩΠΑ

(Με τη σειρά εμφάνισης)

Χαριθέα	38	χρόνων
Σοφοκλής	40	"
Κωστής	40	"
Πετρής	18	"
Μαρούλλα	18	"
Χρύσα	40	"
Μουχτάρενα	38	"

ΣΚΗΝΙΚΟ

Αυλή αγροτικού σπιτιού. Πίσω πόρτα με παράθυρα δεξιά κι αριστερά, Αριστερά χαμηλός τοίχος. Πίσω από τον τοίχο φαίνεται η αυλή και μέρος του γειτονικού σπιτιού. Μικρή πορτίτσα στο τοιχαράκι ενώνει τις δύο αυλές. Ανάμεσα στις δύο αυλές η είσοδος από τον δρόμο. Στην αυλή είναι ένα τραπέζι, καρέκλες, γλάστρες και διάφορα αγροτικά εργαλεία και αντικείμενα.

Ανάλογα με τη γραμμή του σκηνοθέτη, οι άντρες μπορούν να φορούν γυναικεία ρούχα και οι γυναίκες αντρικά ή και όχι.

Ακούεται το τραγούδι “Ο σκάπουλλος” με το Μιχάλη Βιολάρη.

(Κλάμα μωρού)

ΦΩΝΗ ΧΑΡΙΘΕΑΣ Πελλέτα ρεεε να δεις ιντ’άσει το μωρόν τζιαι κλαίει. Έκαμες ό,τι σε διάταξα τζιαι κάθεσαι τζι ακούεις τραούδκια; Είπα σου να το ταΐσεις τζιαι να το τζοιμίσεις. Πονοτζιεφαλιάζω άμα τ’ακούω να κλαίει. Πόσες φορές να σου το πω; Θέλω να μου πεις ρε πότε σ’έβαλα να κάμεις μια δουλειά τζιαι να την κάμεις; Μά’ντα λοής να την κάμεις, αφού άμα συντυχάννω λαλώ τα του αέρα. Αντί να γροικάς, χάσκεις τζιαι θωρείς με σαν τον χαντόν. Πρόσεξε καημένε μου. Άλλη φοράν, άμα σε βάλω να κάμεις μιαν δουλειάν,τζι εν την κάμεις, θα σε πέσω στον τζύρη σου. Να πας να ζεις σαν τον κκιλίντζιηρον, σαν ήσουν μαθημένος. Άκου καλά είνταν να σου πω. Έχω λλίην δουλειάν τζι εν να πάω πάνω στον καφενέν. Ώσπου νάρτω, θέλω τα ούλλά να στράφτουσιν δαμέσα. Τζιαι το μωρόν θέλω να τζοιμάται. Ακούεις; Ττεμπερχανά! Κουνόσυλλε. Μεν πεις τίποτε, μεν ανοίξεις το στόμα σου, γιατί θα την φάεις που πάνω.

(Βγαίνει η Χαριθέα και φεύγει, χτυπώντας την πόρτα)

ΣΟ (Σιδερώνει στην αυλή από την αρχή της εικόνας με ένα παλιό σίδερο με κάρβουνα. Κάθε λίγο το κουνά μπροστά πίσω για να παίρνουν αέρα και να ανάβουν τα κάρβουνα. Ακούει κουνώντας με οίκτο το κεφάλι) Ρε τον κακομάζαλον τον Κωστήν. Τραβά τζιαι τούτος περίτου που λλόου μου. Άμα μπλέξει θεέ μου ο άδρωπος, κατύση του τζιαι μαύρη τύση του. Δεν έσει

σειρότερη κατάραν που να σου τύχει δύστροπη γεναίκα. Ούτε μέρα βρίσκεις αμάνταν ούτε νύχταν. Κουκκουφά σε που το έναν πρωίν ως το άλλον. **(Πλησιάζει τον τοίχο)** Εεεε Κωστή... εεε Κωστή... έλα δα να πούμεν καμιάν κουβένταν να ξισκάσεις τζι εσού νάκκον. Έλα λαλώ σου. Μεν φοάσαι. Το βάσανο σου έφυεν πόσσω.

- ΚΩ** **(Πλησιάζει το φράχτην, κρατώντας ένα μωρό.)** Φοούμαι την ρε Σοφοκλή. Άκουσες την. Έβαλεν με δουλειές να κάμω. Αν έρτει τζι έβρει τες ακάμωτες, κατύση μου τζιαι μαύρη τύση μου.
- ΣΟ** Έλα τζι έσειι ώραν. Άμα πήεν εις τον καφενέν, να δούμεν πότε θα στραφεί. Ξέρεις τες. Άμα κάτσουν τον κώλον τους πασ' τη τσαέραν του καφενέ, τζιαι πκιάουν το λακκιρτίν με τες φιλενάδες, ξιάννουν πως έχουν άντραν τζιαι σπίτιν.
- ΚΩ** Ευτυχώς να λαλείς. Εν ο θεός πόδειξεν τους καφενέδες τζιαι φεύκουν πόσσω τζιαι πνάζει τζι εμάς νάκκον η τζιεφαλή μας.
- ΣΟ** Είντα αφορμήν ήβρεν πάλε σήμερα τζι αντάκωσεν;
- ΚΩ** Για τούτον το μυσκήνικον. Αφήνω το τζιαι κλαίει λαλεί τζιαι πονοτζιεφαλιάζει την. Έσειι μωρόν πον κλαίει ρε γείτο; Αν μεν κλάψει το μωρόν νεγιώννεται; **(Περνά στην αυλή του Σοφοκλή)**
- ΣΟ** Φταίεις τζι εσού ρε γείτο. Αφού έσειεις κόρην του χαρτωμάτου, είντα τόθελες το μωρόν ύστερα που τόσα χρόνια;
- ΚΩ** Μα έθελα το ρε γείτο;
- ΣΟ** Είντα λοής το έκαμες καλό;
- ΚΩ** Ασα μάνα μου τζι ήρτεν μιαν νύχταν εσσω μεθυσμένη τζι έδωκεν πάνω μου σαν νά'ταν στερημένη, λυσοιασμένη. Σαν νάσιεν έναν μήναν να μου ντζύσει. Έβαλε με πουκάτω τζιαι δεν μου έδωκεν τζαιρόν με να προφυλαχτώ, με να κρατηθώ. Τζι ώσπου να δεις τζιαι να πεις ο χαττάς εγίνην.
- ΣΟ** Σίαν της δώκεις την κλώτσιαν τζιαι να την σύρεις κάτω που την καρκόλαν.

- ΚΩ** Αστειεύκεις ρε Σοφοκλή; Άμα εν μεθυσμένος ο γέναικος δεν τολμάς να του συντύσεις, όι να τον κλωτσήσεις. Άθθυμούμαι τζείνην τη νύχταν τζι ανατρισιάζω. Που το μεθύσιν το πολλύν εδείκλαν τζι εθώρεν με σαν να με θώρεν για πρώτη φοράν. Τζι όπως αντάκωσεν... θεέ μου... δεν έξερεν με είνταν που λάλεν, με είνταν πόκαμνεν με είνταν πόπκιαννεν. Έκρυψα τζι γιώ τζι είπα... ό,τι εν τυχερόν να γενεί ας γενεί.
- ΣΟ** Πάσιν τζιαι πίννουν τζιαι μεθκιούν τζιαι γίνονται σαν τες γαδάρες. Πόθθεν να πάρουν τζιαι τα παιδικιά τους; Εν για τούτον που δεν σιουρκάζεται το μούλικον. Άμα τό'καμεν μεθυσμένη η κατάπελλη σου, είντα λοής να ησυχάσει το μωρόν;
- ΚΩ** Για να τραβώ γιώ μιτά του. Τζείνη όσον τζι αγκαστρώθηκεν το μόνον τζι εσπούρτισεν το. Τούτη ούλλη τζι ούλλη ήταν η δουλειά της. Εγιώ το ξισκατίζω, εγιώ το λούννω, εγιώ αλλάσσω τα πικολούδκια του, εγιώ το ταήζω, εγιώ το τζοιμίσω, εγιώ ξαγρυπνώ μιτά του.
- ΣΟ** Ακούω ρε πικρόσορτε είντα τραβάς. Οι τοίσιои έχουσιν αφκιά τζιαι οι βραμοί αμμάδκια.
- ΚΩ** Τζι αν ήταν τουλάϊστον αρσενικόν, να ξέρω πως εν νάβρω έναν ποκούμπι στα γεράματα μου, να πω χαλάλιν. Χαλάλιν οι κόποι μου που κάμνω πάνω του. Μα έβκηκεν τζαι τούτον πελλογαίνεκος. Όπως τραβώ με την μάναν της, να τραβώ τζιαι με τούτην ώσπου ζιώ. Δκυο παιδικιά μου χάρισεν ο θεός τζιαι τα δκυο θηλυκά. Δείκλα δε την. Δε τα μμάδκια της είντα λοής με θωρούν! Όπως την σύλλαν άμα θωρεί κάττον. Όπως την κάτταν άμα μυριστεί ποντικόν. Τζιαι πετάσσει το γλωσσίν της, όπως το γλωσσίν της κουφής. **(Κλάμα μωρού)** Σιώπα ρα. Μούλλωσε ρα γαούρα. Τι έπαθες τζιαι γρυλλίζεις σαν την λότταν που τη σφάζουν; Επεινάσες πάλε; Ζίλικουρτιν. Τωρά σου έκαμα γάλαν. Τωρά έπλυννα το πιπερόν σου. Εν ημπορείς να με θωρείς να φεύκω που τη βούρναν; Αν είχα βυζιά έθεν να σε βυζιάσω. Η μάνα σου πόσιει βυζιά έσιει τα μόνον για να τα δείχνει. Φοάται να σου τα μπουκκώσει μέμπα τζιαι μαράνουν.
- ΣΟ** Λαλείς λόγια παραπάνω ρε γείτο, πούσαι σικκιρτισμένος που το μωρόν.

- ΚΩ** Ένεν μωρόν τούτον. Εν κουφούν. Σαν να μεν το τζιοιλιόπνησεν γεναίκα, σαν να μεν το γέννησεν γεναίκα. Σαν νά'βκηκεν που τ'αβκόν της όσιεντρας. Έτσι... έρκεται μου... να την πκιάω που το λαιμούιν, να της το σφίξω νάκκον, να γλιτώσω που λλόου της ώσπου εν ανώρας. Προτού με καβαλλικέψει τζιαι τούτη. **(Κλάμα)** Σιώπα ρα...
- ΣΟ** Εν πόνον πόσιει το μωρόν ρε γείτο τζιαι κλαίει.
- ΚΩ** Εν γινάτιν πόσιει...όι πόνον. Το γινάτιν της φάουσας της μάνας της.
- ΣΟ** Τώρα να πάω να φέρω έναν παμπακούιν λάδιν να τρίψουμεν νάκκον το τζιοιλίν της ζιαι να δεις πως εν να της περάσει. **(Πάει μέσα)**
- ΚΩ** **(Βγάζει τη μαντήλα του)** Οουουφφφ... τζιαι τούτη η μαυραγέρημη η μαντήλα σιειμώναν-καλοτζαίριν. Δεν την αντέχω πκιον. Εν μας κανούν ούλλα τ'άλλα, εβάλαν μας να φορούμεν τζιαι μαντήλαν. Μέμπα τζιαι γυρίσει καμιά να μας δει. Μέμπα τζιαι πεθυμήσει καμιά τα κάλλη μας! Εκατάλαβες; Το μόνον που τες ενδιαφέρει έναν ένει. Νάχουν τον γάδαρον τους δημμένον, για ν' αλωνίζουν τζείνες ζαπόλυτες.
- ΣΟ** Έλα γείτο. Πκιασ'το παμπακούιν τζιαι τρίψε την.
- ΚΩ** Κράτα την να την ποτυλήξω **(Της βγάζει τα ρουχαλάκια)** Οουουφφφ... εγέμωσεν τα πάλε. Εν τζιαι κάμνω άλλη δουλειάν ούλλη μέρα. Θώρε τα σιέρκα μου! Εξιπετσιστήκαν που το πλύννε-πλύννε.
- ΣΟ** **(Πιάνει το μωρό)** Όι μωρό μου... όι μωρό μου. Πίσκαλάκια παίζετε τζιαι η μάμμα έρκεται να σου φέρει πορικά να τα βάλεις στην ποδκιά.
- ΚΩ** **(Την τρίβει)** Ναιαιαι... την ένοιαν της έσει η μάνα της. Αν είσιεν την ένοιαν της θά'ταν καλλίτερα τζιαι τούτη τζι εγιά. Μα αφήνουν την οι φιλενάδες τζι ο καφενές να κάτσει έσσω να δει την οικογένειαν της; Να δει το μωρόν της. Αν πεινά, αν διψά, αν εν άρρωστον;

- ΣΟ** Θωρείς την; Ησύχασεν τωρά. Ρε... μα έβκαλεν δοντούδκια;
- ΚΩ** Μέμπα τζιαι γελαστείς τζιαι βάλεις το δαχτύλι σου μεσ' το στόμαν της. Θα το σου δακκάσει τζιαι θα το κόψει. Εν όπως τη δρακούναν που τα τωρά. Θωρείς τουν το σημάϊν πόχω πάνω στον μιαλιώναν; Εν δακκαμμαδικιά που λλόου της.
- ΠΕ** **(Βγαίνει από μέσα. Κρατά δυο σμίλες και κάνει πλεκτό.)**
Εεε παπαααα Έλα δε το τζιαι πε μου τζι εσου τη γνώμη σου παπά. Εν καλόν τούτον το τρικόν που άρκεψα της μάνας μου;
- ΣΟ** Έλα πκιο κοντά να δω ρε.
- ΠΕ** Γεια σου θκειε Κωστή.
- ΚΩ** Γεια σου ρε Πετρή.
- ΠΕ** Έτο παπά.
- ΣΟ** Πόθθεν έβκαλες ρε τούτον το σκέδιον. Έν που κανέναν περιοδικόν;
- ΠΕ** Όι. Επαράντζυλεν μου το ο θκειός μου ο Κουταλιανός.
- ΣΟ** Ένεν τζιαι πολλά σόϊν. Τώρα πον νάρτει δείξε της το, τζι ότι σου πει.
- ΠΕ** Αν μεν της αρέσει κατύση μου.
- ΚΩ** Δείξε μου το τζιαι μέναν ρε Πετρή.
- ΠΕ** Έτο θκειε.
- ΚΩ** Μμμμμ... το μαλλίν εν καλόν ρε. Εν αλλού η στραβάρα θαρκούμαι. Κάμνεις μόνον ίσιους πόντους. Να κάμνεις μια σειράν ίσιους τζιαι μια σειράν ανάποδους.
- ΠΕ** Είντα λοής θκειε Κωστή;
- ΚΩ** Φερ' μου το ρε να σου παραντζύλω.
- ΠΕ** Έλα θκειε.
- ΚΩ** Έτο... θωρείς... θωρείς.... τωρά κάμνω ίσιους. Κάμνω ίσιους ώσπου να τελειώσω τη σειράν μου. Άμα τελειώσω τη σειρά μου, θα αντακώσω ανάποδους. Έτο. Θωρείς; Τούτος εν ο ανάποδος. Έτσι γίνεται ο ανάποδος.... έτσι.. έτσι...

- ΠΕ** Εκατάλαβα θκειέ...εκατάλαβα. Όι θκειε είντα λοής δουλεύκουν τα σιέρκα σου. Μάσσιαλλα σου θκειέ. Μούζην νάσει ομπρός σου ο θκειος μου ο Κουταλιανός.
- ΚΩ** Άτε Πετρή μου. Αφού εκατάλαβες, λάμνε μέσα να το συνεχίσεις. Τζι αν έσεις καμιάν απορίαν έλα πάλε να με ρωτήσεις να σου πω.
- ΠΕ** Φκαριστώ σου θκειε. Φκαριστώ σου πολλά. **(Πάει μέσα)**
- ΚΩ** Μάσσιαλλα του ρε Σοφοκλή, μα έτσι νούσιμον κοπέλλιν δεν εξανάδα. Συντυχάννει σου τζιαι δεν σηκώννει τα μμάδκια του που χαμέ. Θωρεί σε τζιαι που την αντροπήν γίνεται κότζιηνος σαν την παπαρούνα. Τυχερή τζεινή πον να τον πάρει. Τυχερή τζεινή πον να τρυήσει τουν τα κάλλη, τουν την τρυφεράδα τζιαι τουν τες αντροπάες.
- ΣΟ** Μακάρι ναν καμιά καλή. Να μεν τραβά τζιαι τούτος όσα τραβώ εγιώ που τη μάναν του. Μα άμα έβρεις καλήν πκιον, δείξε μου την να την κάμω εικόναν τζιαι να την προσιωνώ. Έσει που τότε που ρέξαν την εξουσίαν στα σιέρκα οι γεναίτζιες, που ελαώθησαν. Εκάτσαν πάνω στο σβέρκον μας τζιαι πίννουν το γαίμα μας όπως τες βτέλλες.
- ΚΩ** Εν εμείς που φταίμεν γείτο, που πήαμεν τζιαι κάμαμεν τους πληρεξούσιον να διαχειρίζονται τα σπίθκια τζιαι τα μάλια μας ώσπου ζιούν. Τζι εμείναμεν άκληροι. Τζιαι καρτερούμεν που λλόου τους. Να μας ταήσουν, να μας ποτίσουν, να μας πετσώσουν τζιαι να μας ιντύσουν. Έτσι ένει γείτο. Τζεινος που κρατά τον ππαράν κρατά τζιαι την εξουσίαν. Τζεινος που κρατά το πουντζίν κάμνει τζιαι κουμάντον.
- ΣΟ** Εγιώ ελάλουν σας το. Κρατηθείτε ρε! Κάμετε πομονήν. Αν μείνετε δκυο-τρεις μήνες χωρίς γεναίκαν είνταν πον να πάθετε;
- ΚΩ** Εν έξι μήνες γείτο που μας εκρατήσαν μακρυά τους. Εν έξι μήνες που κάμαν αποχήν.
- ΣΟ** Τζι ένα χρόνον έπρεπεν να αντέξουμεν, για να μεν γενεί το δικόν τους. Εφάνην καθαρά πως είχαν το σχέδιον τους οι φάουσες.

ΚΩ Εν τούτον που μας ετσάκκισεν. Άμα λιμπίσει ο αρσενικός, μπο-
ρεί να κόψει έναν χρόνον που τη γεναίκαν;

ΣΟ Άμα εν ανάγκη, είντα να κάμει;

ΜΑΡΟΥΛΛΑ (Από τη διπλανή αυλή) Εεε παπάααα

ΚΩ Ναι κόρη Μαρούλλα. Είντα θέλεις;

ΜΑ Αν έρτει η μάνα μου τζι έβρει σε στη γειτονιάν να κουβενκιάζεις
κατύση σου.

ΚΩ Κουβενκιάζω ο καημένος.! Βρίσκω τζαιρόν να κουβενκιάσω;
Έκλαιεν το μωρόν τζι ήρτα να μου πει τζι ο Σοφοκλής τη γνώμη
του, είντα να κάμω να του περάσει.

ΜΑ Εσού πούσαι τζύρης εν ιξέρεις είνταν πόσει το μωρό σου τζιαι
καρτεράς να σου πει ο γείτονας;

ΚΩ Καλάν κόρη μου.. εν τζι έκαμα έγκλημα.Μια δεύτερη γνώμη
καλόν κάμνει τζιαι κακόν εν κάμνει.

ΜΑ Έλα αφορμή βοήθα μου. Πε μου... έπλυννες τη στολή μου την
αθλητικήν;

ΚΩ Έπλυννα την.

ΜΑ Εσιδέρωσες την τζιόλας;

ΚΩ Εσιδέρωσα την. Είντα τη θέλεις;

ΜΑ Θα πάω στο γήπεδον τζι έχομεν προπόνησιν.

ΚΩ Να πας κόρη μου, να πας.

ΜΑ Τα παπούτσια μου εβρούτσισες τα;

ΚΩ Εβρούτσισα τα.

ΜΑ Πάω ν' αλλάξω τζι έλα να μου κάμεις έναν καφέν πριν να φύω.
(Φεύγει)

ΚΩ Καλάν κόρη μου. Θωρείς Σοφοκλή είντα λοής μας έχουν; Εν
κανεί που γινήκαμεν δούλοι των γεναικών μας, εγινήκαμεν
τζιαι δούλοι των κόρων μας. Θαρκούμαι γείτο, ότι πκιο αδικη-
μένη γενιά που τη δική μας ούτε γεννήθηκεν ούτε θα ξαναγεν-
νηθεί στον κόσμον.

- ΣΟ** Ένας τρόπος υπάρχει Κωστή να γλιτώσουμε που λλόου τους. Να ανακαλύψουμε τζείνον το καταραμένον το πληρεξούσιον, που τους υπογράψαμεν τζιαί να το κάψουμεν.
- ΚΩ** Να δούμεν πού τό' σιει κρυμμένον το πληρεξούσιον η μουχτάραινα! Να δούμεν σε πκοιον δικηόρον, σε πκοιαν τράπεζαν επήρεν το τζι ασφάλισεν το.
- ΣΟ** Κάτι πρέπει να σκεφτούμεν πάντως. Κάτι να κάμουμεν. Εκα-
τάντησεν μαρτύριον η ζωή μας.
- ΚΩ** Εν δυνατόν ρε Σοφοκλή νάσιει τόσην εξουσίαν μια κόλλα χαρτί;
- ΣΟ** Λαλεί το τζιαί τόνομαν του. Πληρεξούσιον! Πλήρης εξουσία. Έτσι τζι υπόγραψες το, διάς του άλλου πλήρη, απόλυτην εξου-
σίαν να διαχειρίζεται την περιουσίαν σου. Κινητήν τζιαί ακί-
νητην.
- ΚΩ** **(Παύση)** Εν να σου πω μιαν ιδέαν ρε Σοφοκλή τζι εν θέλω να
με παρεξηγήσεις.
- ΣΟ** Αν εν για καλόν γιατί να σε παρεξηγήσω;
- ΚΩ** Έσιει τζαιρόν που τη γυροφέρνω μεσ' τον νουν μου, μα διστάζω
να τη ξεστομίσω.
- ΣΟ** Λάλε είνταν που σκέφτηκες.
- ΚΩ** Τη μουχτάρειναν ξέρεις την καλά. Η σκέψη της τζι ο νους της,
αντί ναν πάνω στην τζιεφαλήν της, εν που κάτω που τ' αρφάλιν
της. Όσα κερτίζει που τες περιουσίες του μακαρίτη του άντρα
της τρων της τα οι αρσενιτζιοί.
- ΣΟ** Γιατί εν η μόνη; Ούλλες το ίδιον κουμάσιεν ένει.
- ΚΩ** Όι οι... σαν την μουχτάρειναν δεν έσιει άλλην. Τούτη, αφ' ότου
ερέξαν την εξουσίαν στα σιέρκα οι γεναίτζιες επέλλανεν τέλεια.
Εν τούτον το μάραζιν που επόβκαλεν τον γέρον τον Παναήν.
- ΣΟ** Τη μουχτάρειναν άδρωπος βαρβάτος δεν εμπορούσεν να την
κουμαντάρει, όι να την κουμαντάρει ο μακαρίτης ο Παναής,
τρεις πιθαμές αδρωπούιν.
- ΚΩ** Πρόσεξε να δεις. Έσιει τζαιρόν τωρά που την παρακολουθώ.

Έρκεται δακάτω, τάχατες να κουβεντιάσει με τες πελλές τες δικές μας για τες υποθέσεις του χωρκού, μα εν άλλος ο σκοπός της.

ΣΟ Πκοιος ένει;

ΚΩ Εν πελλαμένη πασ'τον γιον σου τον Πετρήν.

ΣΟ Όι λαωμόν!

ΚΩ Άκου είντα σου λαλώ. Εσπίασα την εγιώ. Θωρεί τον που πάνω ως κάτω σαν τον σουτζιούκκον τον καρυδάτον τον πενταβούττη τζιαι συναγλύφεται.

ΣΟ Ο θεός να γλέπει τζιαι να σιέπει το κοπελλούν.

ΚΩ Μεν φοάσαι. Θα τον πκιάσουμεν να τον ττεμπισιάσουμεν, να προσέχει.

ΣΟ Άμα έρκεται η μουχτάρενα θα τον κλειώννω έσσω.

ΚΩ Όιι...το αντίθετον. Θα τον δασκαλέψουμεν να της κάμνει νάκκον τα μμάδκια τα γλυτζιά.

ΣΟ Εεε όϊιιι....

ΚΩ Ναιαιαι. Άκου με μέναν. Να της σούζεται, να της λυΐζεται, να της μιτσοκαμμά, να τη γλυκοθωρεί... να της διά τζιαι καμιάν τσιμπκιάν πασ'την κωλοϋριση....

ΣΟ Τζιαι γιατί;

ΚΩ Ρωτάς γιατί; Για τζείνον τ'ανάφεντον το πληρεξούσιον.

ΣΟ Εν να γελάσει του κοπελλουδκιού να του κάμει καμιάν πατταλοδουλειάν τζιαι να μου μείνει στο ράφιν. Γιατί... έτσι τζιαι χάσει την τιμήν του ο αρσενικός, πκοια γυρίζει να τον δει;

ΚΩ Θα τον δασκαλέψουμεν καθώς πρέπει. Ο Πετρής σου εν τζι εν κανένας μαννός. Ξέρει τζιαι να προσέχει τζιαι να προφυλάεται.

ΣΟ Καλά ρε γείτο. Θα το σκεφτώ.

ΚΩ Θα ξαναρέξουμεν την εξουσία στο σιέρι.

ΣΟ Θα το σκεφτώ είπα σου.

- ΚΩ** Έφτασεν ο κόμπος στο χτένιν πκιον. Δεν αντέχουμεν άλλον.
- ΣΟ** Καλάν καλάν. Δώσ' μου λλίεις ημέρες. Τόσα χρόνια αντέξαμεν.
- ΧΑΡΙΘΕΑ (Μπαίνει από το δρόμο.)** Ωστε εν για τούτον ρε πό'ρκου-
μαι έσσω τζιαι βρίσκω τα ούλλα όπως φεύκω τζι αφήνω τα;
- ΚΩ** Όι ρε γεναίκα....
- ΧΑ** Μέμπα τζιαι σχεδιάζετε τίποτε ρε;
- ΣΟ** Ίντα να σχεδιάσουμεν οι καημένοι;
- ΧΑ** Ωστε... καρτεράς με να ξεπορτίσω, για να πκιάεις τη γειτονιάν;
Ενόμισες πως έθεν να πάω στον καφενέν τζιαι να μείνω χρονάτα;
Μα αν δεν το ξέρεις μάθε το. Ο Θεός αγαπά τον κλέφτην, μα
αγαπά τζιαι τον νοικοτζύρην.
- ΚΩ** Έθελα κάτι τον γείτον αγάπη μου.
- ΧΑ** Να θέλεις τζιαι να μεν τρώεις.
- ΣΟ** Ήταν το μωρόν νάκκον μιλλάρωστον ρε Χαριθέα.
- ΧΑ** Εσέναν δεν σε βάλαν δικηόρον. Άμα σε ρωτούν να συντυχάννεις.
- ΚΩ** Είσιεν έναν ψευτοπονούν το μωρόν μας αγάπη μου.... Αν δεν
πιστεύκεις έλα δε το. Θώρε... εσούρτισεν μου.
- ΧΑ** **(Παίρνει μία σκούπα κι τον κυνηγά.)** Εσουό δεν εν ψευτοπο-
νούιν πον νάσιεις. Εν πόνον αληθινόν. Πόνον πο'ν εξανάνωσες.
Τζιεγκές αβάσταχτες.
- ΚΩ** Σε παρακαλώ, Λυπήθου με ρε αγάπη.
- ΧΑ** Θα κάμω ρε τα πλαϊτζια σου μαύρα που το ξύλον.
- ΚΩ** Παραίτα. Θα χτυπήσεις του μωρού μας ρε αγάπη.
- ΧΑ** Θα σε κάμω ρε να σε γυρίζουν τζιαι να μεν γυρίζεις. Θα σε
κάμω να παρπατάς τζιαι να πηαίννεις δκιάζυα, σαν τα γαούριν
το κόντρικον, το φαρυφορτωμένον.

(Χορεύουν και τραγουδούν ο Κωστής κι ο Σοφοκλής)

- ΚΩ** Παναία μου κουμπάρε ίντα πόνος με κρατεί
έκαμε μου η γεναίκα κόσηνον την τζεφαλή

ΜΕ Κάμε πομονήν κουμπάρε, κάμε κράτην να χαρείς
να μεν κόψουμεν την κόρταν τζιαι θ'αλλάξει το βκιολί.

ΣΚΗΝΗ

ΠΕ (Βγαίνει και κάθεται και κεντά με το βελόνι.)

ΜΑ (Από την αυλή του σπιτιού της. Φορά στολή ποδοσφαίρου)
Πετράκηη ...Πετράκηηηη

ΠΕ Παναγία μου κόρη Μαρούλλα. Εφάρασες με.

ΜΑ Εύκολα φαράζεις ρε Πετράκη μου.

ΠΕ Θώρε. Έκαμες με τζι ετρύπησα το δαχτυλούιν μου με το βελόνιν.

ΜΑ Μάνα μου τον Πετράκη μου... κακόν που του έκαμα.

ΠΕ Θώρε. Τρέσει γαίμα.

ΜΑ Τρέσει γαίμα μάνα μου;

ΠΕ Ναι

ΜΑ Νάρτω να σου το σφοντζύσω Πετράκη μουουου.

ΠΕ Όι... να μεν έρτεις. Εν να νεφάνει η μάνα μου τζιαι κατύση μου
αν έρτει τζι έβρει σε ποδά στην αυλή μας.

ΜΑ Έλα δαμέ στο τοιχαρούιν καλό.

ΠΕ Όι όι...φοούμαι τη μάνα μου.

ΜΑ Η μάνα σου εν εις τον σύλλογον τζιαι παίζει ττάβλιν με τη μάνα μου.

ΠΕ Τζιαι πού το ξέρεις;

ΜΑ Τωρα έρεξα που τζιαμέ τζι είδα τες.

ΠΕ Περιπαίζεις με.

ΜΑ Έλα νά δω τό δαχτυλούιν σου.

ΠΕ Όι

ΜΑ Έλα να το σφοντζύσω με το μαντηλάκι μου.

- ΠΕ** Εν να σου το γαιματώσω.
- ΜΑ** Τζι εγώ να μου το γαιματώσεις θέλω.
- ΠΕ** Όι Μαρούλλα μου.
- ΜΑ** Ναι. Για να το φυλάξω. Έστω τζιαι μια σταξιάν να τη φυλάξω. Να την έχω φυλαχτόν ώσπου ζιω. Έλα... έλα. Μάνα μου το δαχτυλούιν του μωρού μου. Κακόν που έπαθεν. **(Το σφογγίζει)** Τζιαι φταίω γιό που τον εξίππασα τον Πετράκη μου. Φταίω γιω που τον εφάρασα τον Πετράκη μου. Εγίω η άταχτη... η απρόσεχτη. Άλλη φοράν εν θα το ξανακάμω. Να το φιλήσω να γιάνει. **(Του φιλά το δάχτυλο)**
- ΠΕ** Σιγά... τζι εν να μου το δακκάσεις κόρη Μαρούλλα. Ενόμισες εν γλυφιτζιούριν;
- ΜΑ** Μεν φοάσαι Πετρούτσο μου. Εγίω αγαπώ το το μωρόν μου. Όι να του κάμω κακόν. Τζιαι τζείνην πο'ν να πειράξει τον Πετράκη μου θα την σκοτώσω. Θα την τριχομαλλίσω. Να προσέχεις Πετράκη μου, γιατί οι γεναίτζιες μόνον έναν πράμαν έχουν εις το νουν τους. Τζι ώσπου γερνούν πελλανίσκουν τέλεια.
- ΠΕ** Είμαι πολλά μαραζωμένος Μαρούλλα μου.
- ΜΑ** Γιατί Πετράκη μου;
- ΠΕ** Η μάνα μου ούτε τόνομα σου δεν θέλει να ακούσει. Είσαι αχαήρευτη λαλεί. Το σκολείον ετέλειωσες το με το κούντημα. Σε δουλειάν δεν τα καταφέρνεις να κοστερκάσεις τζιαι...
- ΜΑ** Ξέρω το πως εν με χωνεύκει η μάνα σου. Καταλαβαίννω το που τον τρόπον που με θωρεί. Μα θα την κάμω γιω να αλλάξει γνώμην.
- ΠΕ** Είντα λοής Μαρούλλα μου;
- ΜΑ** Όπου τζιαι νάσαι θα κάμω δουλειάν δικήν μου. Τζιαι θα βάλω άλλες να δουλεύκουν τζι εγίω θα κάτσω τον μύλον. Θα πηαίννω μόνον να συνάω την είσπραξιν.
- ΠΕ** Τζι είντα δουλειάν εν να κάμεις Μαρούλλα μου;

- ΜΑ** Έχω πεντέξι δουλειές υπόψη μου. Άμαν έρτει η ώρα θ'αποφασίσω. Μεν έσεις ένοια. Μεν μαραζώνεις τίποτε. Σαν τον βασιλιά θα σ'έχω. Ούτε να δουλεύεις θέλω, ούτε να σκοτίζεσαι. Μόνον να νεγιώννεις τα μωρά μας τζιαι να φροντίζεις τον εαυτόν σου, για να διατηρείς την ομορκιάν σου. Όσο για τες δουλειές, θα σου έχω δέκα δούλους.
- ΠΕ** “Με τα λόγια χτίζω ανώγια τζιαι κατώγια” λαλεί τζι η παροιμία Μαρούλλα μου.
- ΜΑ** Είνταν πον τα ανώγια τζια τα κατώγια; Πύργον, παλάτιν θα σου χτίσω γιώ. Πε μου Πετρούτσο μου, αρέσκει σου η στολή μου; Πάει μου;
- ΠΕ** Θέλεις κομπλιμέντα κόρη Μαρούλλα.
- ΜΑ** Την αλήθειαν να μου πεις.
- ΠΕ** Πάει σου κόρη. Αφού ξέρεις το.
- ΜΑ** Αρέσκει μου να τ'ακούω που το στοματούι σου αγάπη μου.
- ΠΕ** Αφού έρκομαι κρυφά στο γήπεδον για να σε δω κόρη.
- ΜΑ** Αλήθεια μωρό μου;
- ΠΕ** Καμαρώννω σε που μακρυά.
- ΜΑ** Ντζύσε πάνω στον ποντικόν του ποδκιού μου να δεις.
- ΠΕ** Μααα....αντρέπουμαι
- ΜΑ** Αντρέπεσαι που λλοόου μου μωρόν μου;
- ΠΕ** (Αγγίζει) Παναγία μου... εν όπως την πέτραν. Για τούτον τζι εν ημπορεί καμιά να σε τριπλάρει στο γήπεδον.
- ΜΑ** Ντζύσε τζιαι πάνω στον ποντικόν του σιερκού μου.
- ΠΕ** (Αγγίζει) Μμμμμ... είντα ποντικούς δυνατούς έσει η Μαρούλλα μου!
- ΜΑ** Κρεμμαλλίστου πάνω στο σιέρι μου να δεις που σε σώννω.
- ΠΕ** Εν με σώννεις. Είμαι βαρετός.
- ΜΑ** Πκοιός είπεν πως είσαι βαρετός; Είσαι φτερόν Πετράκη μου. Είσαι πουλλοούν, στρουθούιν, περτικούιν, πεζουνούιν....

- ΠΕ** Όι όι όι όι εν θέλω να με σηκώσεις.
- ΜΑ** Έλα να σ'αγκαλιάσω καλό να δεις πόσον δυνατά σφίγγουν τα μπράτσα μου.
- ΠΕ** Όι εν να πονήσω....
- ΜΑ** Άμα πονήσεις πε μου να σταματήσω....
- ΠΕ** Εν να νεφάνει η μάνα μου...
- ΜΑ** (Τον αγκαλιάζει) Είντα τρυφερόν μωρόν έχω γιω. Ούχχου το. Ούχχου το μου... ούχχου το μου... ούχχου το μου...
- ΧΡΥΣΑ (Μπαίνει από το δρόμο στην αυλή της.)** Εν τούτη η δουλειά που σ'έβαλα να κάμεις κύριε;
- ΠΕ** Παναγία μου η μάνα μου.
- ΧΡΥ** Εσού... γλήγορα έσσω σου βρα καρτάνα. Τζι άλλην φοράν, αν σε ξανακόψω ποδά στην αυλήν μου, θα σε βάλω χαμέ τζιαι θα σου ξιουρίσω την τζεφαλή σου σύριζα..
- ΜΑ** Έθεν να σου πω είνταν πον να κάμεις, μα έσιεις χάριν πον ομπρός ο Πετράκης τζι αντρέπουμει που λλόου του.
- ΧΡΥ** Πκοιος έχασεν την αντροπήν, για να την εύρεις εσού βρα ξιμαρισμένη, ποδκιάντραπη; Άκου είνταν πον να σου πω τζιαι βαρ'το καλά στον νουν σου. Ο Πετράκης δέν εν για τα δόνκια σου. Ο Πετράκης θα πάρει γεναίκαν να τον βαίλίζει. Όϊ να καρτερά που λλόου του. Τζι αν θέλεις να μάθεις, ο Πετράκης εν λογιασμένος.
- ΜΑ** Λογιασμένος!
- ΧΡΥ** Ναι. Έδωκα τον λον μου εγιώ η ίδια η μάνα του. Τζιαι ξέρεις πολλά καλά ότι ο λος της γεναίκας ένας ένει. Τζι άμα τον δώκει, δεν τον παίρνει πίσω.
- ΜΑ** Τζιαι σε πκοιαν έδωκες τον λον σου;
- ΧΡΥ** Δεν σε αφορά.
- ΜΑ** Σε καμιάν κοτζιάκαρην παραλλίναν;
- ΧΡΥ** Δεν σου πέφτει λος.

- ΜΑ** Αρώτησες τον αν την θέλει;
- ΧΡΥ** Θα μου κάμεις ανάκριση ρα; Ξέρεις εσού καλλίτερα που λλόου μου το συφφέρον του σπιθκιού μου; Γλήορα ξεκουμπίστου που δαμέ.
- ΜΑ** Θα τα ξαναπούμεν θκειούλλα. **(Φεύγει)**
- ΧΡΥ** Αθκιατζίν τζιαι πυρκόλιν. Τίποτε δεν έχουμεν να πούμεν. Τζι ούτε να σε ξαναδώ καρτζίν μου. **(Ο Πετρήσ προσπαθεί να μπεί κλεφτά στο σπίτι)** Έλα δα εσού. Πού πάεις σαν τον κλέφτην; Κρίμα στα λόγια μου. Κρίμα στες παραντζιελιές μου τζιαι πάσιν χαμένες. Εν τούτα ρε τα όνειρα σου; Η Μαρουλλού της Χαριθέας;
- ΠΕ** Μεν φωνάζεις τζι εν αντροπή μανά.
- ΧΡΥ** Να τα κάμνεις εν αντρέπεσαι. Τζι αντρέπεσαι να τ'ακούεις;
- ΠΕ** Εν να σ'ακούσουν.
- ΧΡΥ** Τζι εγιώ να μ'ακούσουν θέλω, για να κόψουν μούτιν. Να καταλάβουν πως δεν είσαι για τα δόνκια τους. Τζι οι γονιοί τζι η κόρη. Πού εν ο τζύρηςσου;
- ΠΕ** Εν έσσω.
- ΧΡΥ** Είντα κάμνει έσσω;
- ΠΕ** Τυλήει κουπέπκια.
- ΧΡΥ** Ώστε τυλήει κουπέκια.
- ΠΕ** Ναι.
- ΧΡΥ** Τ'άντερα του να τυληχτούν τζιαι να δηθούν κόμπον. Έσσω τζιαι τυλήει κουπέπκια τζι εν παίρνει μυρωδικιάν είντα γίνεται μεσ'την αυλήν του. Εχτός τζι αν το κάμνει ξεπίτηδες. Εχτός τζι αν σου κάμνει πλάτες. Εχτός τζι αν έβαλεν στον νουν του να συμπεθερέψει με τον φίλον του τον Κωστουρή. Δεν εξηγείται αλιώς. Τζείνος μέσα να τυλήει κουπέπκια τζι εσού πόξω να χαδεύκεσαι με τη Μαρουλλούν! Φαντάζομαι είνταν που κάμνεις.... είνταν σου κάμνει, άμα λείπουμεν τζι οι δκυο πόσσω. Εκατάφερεν σε ρε; Ώσπου εφτάσετε; Πε μου... πε μου για να μεν σε βάλω χαμέ τζιαι να σε λαχτοπατήσω.

- ΠΕ** Κανέναν φιλί μου διά μανά.
- ΧΡΥ** Πού σου διά το φιλίν; Πασ'το μέτωπον; Πασ'τη βούκκαν; Πασ'τα σιείλη;
- ΠΕ** Πασ'τη βούκκαν μανά.
- ΧΡΥ** Πασ'τη βούκκαν ααα. Να το πιστέψω πως σε φίλησεν μόνον πασ'τη βούκκαν;
- ΠΕ** Ορκίζουμαι σου μανά.
- ΧΡΥ** Εχτός που το φιλίν είντα άλλον σου έκαμεν; Είντα άλλον σου κάμνει;
- ΠΕ** Τίποτε μανά.
- ΧΡΥ** Είντα λοής τίποτε, αφού την έκοψα να σε κρατά τζιαι να σε σφίγγει.
- ΠΕ** Εν η πρώτη φορά μανά.
- ΧΡΥ** Η πρώτη φορά ααα.... **(Τον αρπάζει από τα μαλλιά)** Θα σε μάθω γράμματα ρε εγιώ εσέναν. Ή θα σου βάλω νουν ή θα σε πελλάνω τέλεια. Ρεεεε Σοφοκλήηηηη ρε Σοφοκλήηηηηηη.... Ακούεις τζιαι χώννεσαι έσσω σαν τον ποντικόν στην τρύπαν;
- ΣΟ** **(Βγαίνει φορώντας ποδιά και τυλήγοντας έναν ντολμά)** Είντα με θέλεις Χρύσα μου;
- ΧΡΥ** Άμε ύρευκε. Θα σου αππηήσουν ρε τζιαι να μεν το χαπαρίσεις. Θα σου καβαλλιτζιέψουν τζιαι να μεν το πάρεις μυρωδικιάν. Θα σου κάμουν τη δουλειάν τζιαι να μεν το νώσεις.
- ΣΟ** Εμένα Χρύσα μου;
- ΧΡΥ** Πκοια εν να σε ρεσιστεί εσέναν; Πκοια εν να σε πεθυμήσει εσέναν ρε σταφιδικιασμένε. Εν για τούτον τον μαννόν που λαλώ. Ήρτα τζι έκοψα τον να φιλιέται με τη Μαρουλλούν.
- ΣΟ** **(Προσποιείται τον αγάμπαιο)** Να φιλιέται με την Μαρουλλούν;
- ΧΡΥ** Ναι να φιλιέται με τη Μαρουλλούν.
- ΣΟ** Πκοιαν Μαρουλλούν;

- ΧΡΥ** Τη Μαρουλλούν την παρτάλαν. Περιπαίζεις με ρε; Πκοια Μαρουλλού μπαινοβοκαίννει έσσω μας αβέρτα;
- ΣΟ** Δεν εν δυνατόν. Εγιώ τον γιον μου γλεπω τον που ήλιον τζιαι που άνεμον. Αποκλείεται ο δικός μου γιος νά'καμεν έτσι δουλειάν.
- ΧΡΥ** Είδα τους με τα μμάδκια μου. Θα με βκάλεις στραβήν; Να μεν πιστέψω τζείνον που θωρώ τζιαι να πιστέψω τζείνον που μου λαλείς;
- ΣΟ** Γιατί Πετράκη μου; Γιατί αγάπη μου; Πόσες παραντζιελιές να σου δώκω γιε μου; Πόσα τεμπίσια να σου κάμω ρε, να προσέχεις που τες γεναίτζιες. Δεν με λυπάσαι ρε; Δεν λυπάσαι που θυσιάζομαι για σέναν; Αααχ βρε Πετράκη βρε Πετράκηηηη.... κρίμα στους κόπους μου τζιαι τα βάσανα μου. Κρίμα στα λόγια μου που πάσιν χαμένα. Τζι αν δεν με λυπάσαι έμεναν βρε, έπρεπεν να λυπηθείς την μάναν σου, την κουβαλητίναν μας. που νυχτοξημερώννεται για λλόου μας. Που θυσιάζεται για λλόου μας. Που την τρών τα χόματα τζι οι αέρηδες. Για να μεν μας λείψει τίποτε. Για να τάχουμεν ούλλα πλούσια.
- ΧΡΥ** Εεεεε κανεί. Τα πολλά λόγια εν φτώσια. Για μέναν μετρά τζείνον που θωρώ. Τζι η διαγωγή του κανακάρη σου φανερώννει ότι είσαι ανάξιος πατέρας. Ότι δεν έσιεις την έννοιαν του σπιθκιού σου τζιαι της οικογένειας σου.
- ΣΟ** Φέρτε μου μασιαίριν να σφαώ. Φέρτε μου σιοινίν να κρεμμιστώ. Λάκκον να λατσιμιστώ. Κρεμμόν να κρεμμιστώ. Γιαλόν να ππέσω να πνιώ...
- ΧΡΥ** Γλιτώννει η γη το βάρος.
- ΣΟ** Είντα τη θέλω τη ζωήν, αφού έχασα την εμπιστοσύνη της γεναίκακς μου; Της καλής μου της γεναίκακς. Της προκομμένης μου της γεναίκακς.
- ΧΡΥ** Πάψε το κλάμα τζι εν σε φελά. Εγιώ τούτα τα μυξοκλαμουρούθκια ακούω τα βερεσιέν. Ακούτε καλά είνταν να σας πω. Δεν σας έχω εμπιστοσύνην πκιον. Ούτε του τζυρού ούτε τζιαι του γιου. Τζι επειδή θέλω να φεύκω πόσσω τζιαι νάχω τη κκελλέ

μου ήσυχη, να μεν με τρώει η ένοια, αποφάσισα να τον χαρτώσω.

ΣΟ Να τον χαρτώσεις;

ΧΡΥ Ναι να τον χαρτώσω. Έσείς έστασιν;

ΣΟ Εν μιτσήσ ακόμα Χρύσα μου.

ΧΡΥ Για να κάμνει όσα κάμνει, ένεν μιτσήσ.

ΣΟ Εν κρίμα να τον βάλεις που τα τωρά στα βάσανα Χρύσα μου. Άφησ' τον να χαρεί αλλό νάκκον άχολα την ζωήν του.

ΧΡΥ Τη ζωήν του θα τη χαρεί με την γεναίκαν πον το τυχερόν του. Με τη γεναίκαν πον να τον πάρει, πον να τον τιμήσει με το στεφάνιν της. Τζι όϊ με την κάθε αδκιασερήν, την κάθε ξετσιύπωτην.

ΠΕ Αγαπά με η Μαρούλλα μάμμα μου..αγαπά με....

ΧΡΥ Τουν τες αγάπες ξέρω τες πολλά καλά. Παντρεύκουνται την Τζεγκατζήν τζιαι τη Δευτέραν χωρίζουν, γιατί διαφωνούν για τα ριάλλια του γάμου.

ΠΕ Η Μαρούλλα ένεν σαν τες άλλες μάμμα μου.

ΧΡΥ Τζείνη πον να σου δώκω γιω αξίζει δέκα Μαρούλλες. Σαν τον βασιλιάν θα σ' έσει. Σαν τον κυβερνητικόν υπάλληλον. Να κάθεσαι ούλλη μέρα τζιαι να τα ζυείς. Γιατί εν γεναίκα νούσιμη. Ψημένη. Πλούσια. Η πκιο πλούσια του χωρκού. Όσα μάλια τζιαι ριάλια έσει μόνη της, δεν τάχουν ούλλες οι άλλες.

ΠΕ Δεν εν τα λεφτά που φέρνουν την ευτυχίαν μάμμα μου.

ΧΡΥ Άμα πήξει ο νους, άμα καταλάβεις που τον κόσμον σου, θ' αλλάξεις γνώμη.

ΠΕ Σε παρακαλώ μάμμα μου. Μεν μου κάμεις έτσι κακόν. Δεν θέλω να κρεμμαστώ που τα δεκαοχτώ μου μάμμα μουουου....

ΧΡΥ Σιωπή. Δεν θέλω ν' ακούσω λέξιν. Άτε...φέρτε μου τίποτε να πκιω τζι αλλάξετε κουβένταν.

ΣΟ Ενοχλεί να μάθουμεν πκοιαν του προορίζεις Χρύσα μου;

- ΧΡΥ** Καθόλου. Την Αντιγόνη τη μουχτάραιναν.
- ΣΟ** Τη μουχτάρειναν;
- ΧΡΥ** Ναι τη μουχτάρειναν.
- ΠΕ** Δεν την θέλω... δεν την θέλω... δεν την θέλω...
- ΧΡΥ** Σιωπήν. Θα κάμεις τζείνον που λαλώ.
- ΠΕ** Δεν την θέλω μάμμα μου καλή... δεν την θέλω... δεν την θέλω.
- ΧΡΥ** Εγιώ διατάσσω δαμέσα.
- ΠΕ** Εν κατζιάρη η μουχτάραινα. Εν φάουσα η μουχτάραινα.
- ΧΡΥ** Αν εν έτσι, είντα λοής βκαίννει μουχτάρεινα; Πκοιοι την ψηφίζου;
- ΣΟ** Ψηφίζουν την οι γεναίτζιες, επειδή φοούνται πως εν να βκάλει τ'άπλυτα τους εις τη φόραν.
- ΠΕ** Δεν έχω εμπιστοσύνην της μουχτάρεινας μάμμα μου.
- ΧΡΥ** Η μουχτάρεινα εν η καλλίτερη μου φιλενάδα. Ξέρω την, εμπιστεύομαι την τζιαι θα την εμπιστευτείς τζι εσύ.
- ΣΟ** Λυπήθου τον. Εν πολλά μεγάλη του Χρύσα μου. Ο Πετράκης μας εν δεκαοχτώ τζι η Μουχτάρεινα κοντεύκει τα σαράντα.
- ΧΡΥ** Εεεεε; Οι σαραντάρεις αξίζουσι δκυο εικοσάρεις.

(Τραγούδι “Οι σαραντάρεις”)

ΣΚΗΝΗ

- ΠΕ** (Κάθεται και σφογγίζει τα μάτια του με ένα μαντηλάκι.)
- ΣΟ** (Σκουπίζει) Σταμάτα να κλαίεις είπα σου....
- ΠΕ** Θ' αυτοκτονήσω. Δεν την θέλω τη ζωήν.
- ΣΟ** Όι να μου λαλείς πελλάρες. Εμέναν δεν με σκέφτεσαι; Εμέναν δεν με λυπάσαι; Αν πεθάνεις, πώς θα ζήσω γιω με τούτες τες καρτάνες, τες φάουσες, τες λυσσιάρες;
- ΠΕ** Δεν θα την αντέξω την ζωήν παπά μου με μιαν γεναίικαν πο'ν την αγαπώ. Με μιαν γεναίικαν που την μισώ, που την σιχαίνομαι.
- ΣΟ** Σσσσσ. Μεν φωνάζεις τζι εν να σ' ακούσει η μάνα σου.
- ΠΕ** Ας με ακούσει.
- ΣΟ** Τζείνην π' αγαπάς... τζείνη θα πάρεις. Σου το υπόσχομαι.
- ΠΕ** Άλλα λοαρκάζει η μάνα μου παπά μου.
- ΣΟ** “Άλλα λοαρκάζει ο κάμηλος τζι άλλα ο καμηλάρης”
- ΠΕ** Εν οι γεναίτζιες που εξουσιάζουσιν παπά μου.
- ΣΟ** Θα κάτσουμεν να σκεφτούμεν. Η κάθε μια έσει τον τρόπον της, η κάθε μια έσει το κουμπίν της, έσει την αδυναμίαν της. Τζι η μουχτάραινα έσει πολλές αδυναμίες. Θα πατήσουμεν πάνω στες αδυναμίες της τζιαι θα την ττουμπάρουμεν.
- ΠΕ** Εν δύσκολον πολλά παπά μου.
- ΣΟ** Είπεν μου μιαν ιδέαν ο Κωστής ποδά. Αν τα καταφέρουμεν να την κάμουμεν πράζιν, θα γλιτώσουμεν τζιαι που τη μουχτάραιναν τζιαι... που τον ζυόν των γεναϊκών μιαν για πάντα.
- ΠΕ** Πε μου την τζι έμεναν παπά.
- ΣΟ** Η μάνα σου εν έσσω. Μπορεί να στήννει φτιν. Ξέρεις την. Θέλω να κουβεντιάσουμεν μιαν ημέραν πον νάμαστιν μόνοι μας. Τζιαι ναν τζι ο Κωστής παρόν. Να σου πει την ιδέαν του τζιαι να μας πεις αν σύφωνάς ή όι. Γιατί ο ρόλος ο δικός σου εν πολλά σημαντικός σε τζείνον που σχεδιάζουμεν.

ΠΕ Θέλω να ξέρω.

ΣΟ Δεν εν ώρα τωρά λαλώ σου. Για ν'ανοίξουμεν έτσι κουβένταν θέλουμεν ώραν. Τζιαι πρέπει να είμαστιν σίουροι ότι δεν θα μας πάρει κανέναν αφτίν. **(Μπαίνει η Μουχτάραινα. Κρατά ένα πακέτο)**

ΜΟΥ Γεια σας κοπέλια. **(Βάζει το πακέτο στο τραπέζι)**

ΣΟ Ωω καλώς την κυρίαν μουχτάραιναν. Κόπκιασε κυρία μουχτάραινα.

ΜΟΥ Είσαστιν καλά χωρκανοί;

ΣΟ Όσο γίνεται μουχτάραινα.

ΜΟΥ Εκάμετε τες δουλειές σας;

ΣΟ Τελειώνουν οι δουλειές οι ευλοημένες; Έχουμεν κατάραν εμείς οι αρσενιτζιοί. Να μεν ποσπαζούμαστιν ούλλη μέρα.

ΜΟΥ Ο καθένας με τα προβλήματα του Σοφοκλή.Είντα κάμνεις ρε Πετράκη; Είσαι καλά πουρέκκι μου; Χάρηνε μου το ρε είντα γλυτζίν πόνει. **(Του χαϊδεύει το λαιμό)** Κούτζιου κούτζιου κούτζιου κούτζιου... Είντα αμματούδκια, είντα σειλιούδκια, είντα αφτούδκια έσειι τούτον το γιούδιν. Κάθε φοράν που το θωρώ γίνεται τζι ομορφότερον. Εν σαν το τραντάφυλλον που μάσιεται ν'ανοίξει. Είσαι τυχερός που έκαμες έτσι γιούδι ρε Σοφοκλή. Δεν θα δυσκολευτείς καθόλου να το πουλήσεις. Εν να μουντάρουν ούλλες πάνω του τζι όποια προλάβει. Μακάρι να τα καταφέρει η καλλίττερη. Τζείνη πόσειι νουν τζιαι βαρεί τζι η πούγκα της προ παντός. Νά προσέχεις ρε Πετράκη. Όι να σου γελάσει καμιά ξεβράκωτη, καμιά κκιλιντζιήρα, επειδή μπορεί να γιαλλίζει νάκκον. Την ομορκιά σου τζιαι τη χάριν σου να την πουλήσεις ακριβά. Να ζήσεις πλούσια. Τζι εσου τζι η γενιά σου ούλλη. **(Τον χαϊδεύει)** Ούχχου το μου ρε... ούχχου το μου... ούχχου το μου.....

ΣΟ Αντροπή κυρία μουχτάραινα... νισάφιν. Εν ξέβκαρτον το κοπελλούν. Δεν ιξέρει που έτσι δουλειές. Μεν του βάλλεις ιδέες. Δεν εν τζαιρός του ακόμα ν'ανοίεις τα μμάδκια του.

ΜΟΥ Τούτον εν το ξέβκαρτον; Τούτον;

- ΣΟ** Ναι... τούτον. Τούτου το πουλλίν του ακόμα δεν ορίμασεν. Ακόμα νεγιώννεται.
- ΜΟΥ** Νεγιώννεται;
- ΣΟ** Ναι νεγιώννεται. Ακόμα εν σαν το πουλλίν το τιτσίριν.
- ΜΟΥ** Αποκλείεται. Δεν εξανάκουσα έτσι πράμα για την ηλικίαν του.
- ΣΟ** Δεν ξέρω γιω που είμαι τζύρης του τζιαι ξέρεις εσού; Δείξε της ρε.
- ΠΕ** Θα προσβάλουμεν την δημόσιαν αιδώ.
- ΣΟ** Αφού αντρέπεσαι ποδώ, γύρισε ποτζεί.
- ΠΕ** Αντρέπουμεν που την κυρίαν μουχτάραιναν.
- ΣΟ** Όσες είδεν η μουχτάρενα, να τες πιντώσεις φέρνεις νερόν που τον Λίβανον.
- ΠΕ** Έκαμες μαμιού τζι είδες πολλές κυρία μουχτάρενα;
- ΣΟ** Όι. Έκαμεν παπαδικιά τζι έκαμεν πολλά βαφτίσια.
- ΧΡΥ** (**Βγαίνει από μέσα**) Καλώς την φιλενάδα.
- ΜΟΥ** Γεια σου Χρύσα μου.
- ΧΡΥ** Καλά τζι έκαμες το τζι ήρτες να μας δεις κόρη Αντιγόνη.
- ΜΟΥ** Μα θαρκέσαι βρίσκω τζαιρόν ρε φιλενάδα; Ούλλες τες γεναί-
τζιες του χωρκού έχω τες πασ' την τζιεφαλήν μου. Η μιιά θέλει να αρμάσει, η άλλη θέλει να χωρίσει, η άλλη να γοράσει, η άλλη να πουλήσει, η άλλη να κκοτσιανιάσει, η άλλη να μετα-
βιβάσει.... Τζιαι οι περίτου εν αγράμματατες. Ούλλες τες φόρμες εγιώ τους τες γεμώννω.
- ΧΡΥ** Καλά τζι αντέχεις μας ρε φιλενάδα.
- ΜΟΥ** Θαρκούμαι ρε φιλενάδα, ότι τούτη εν η τελευταία μου θητεία. Σκέφτομαι σοβαρά να μεν ιξαναβάλω υποψηφιότητα.
- ΧΡΥ** Για όνομαν του θεού Αντιγόνη. Είνταν τούτα τα λόγια που λα-
λείς; Το χωρκόν έσιει σε ανάγκην. Ο τόπος έσιει σε ανάγκην. Ο τόπος θέλει γεναίκαν νούσιμην. Γεναίκαν έμπειρην. Που να πονεί, που να νοιάζεται.

- ΜΟΥ** Εν καλά που λαλείς φιλενάδα. Μα η αντοχή έσει τζιαι τα όρια της. Κάποτε πρέπει να δω τζι εγώ τον εαυτόν σου. Είμαι τζι εγώ γεναίκα. Έχω τες ανάγκες μου. Πόσον να ασχολούμαι με τα προβλήματα της μιας τζιαι της άλλης; Τζι αν το εχτιμούσαν τουλάϊστον, να πεις χαλάλιν. Μα καμιά τους δεν το εχτιμά. Ούλλες νομίζουν ότι είμαι υπόχρη να τες εξυπηρετώ. Θαρκούνται πως μ'αρέσκει το φίτσιον. Πως μ'αρέσκει η τσαέρα.
- ΧΡΥ** Αξίζει όμως τον κόπον Αντιγόνη μου. Όι για το καλόν σου. Για το καλόν του τόπου.
- ΜΟΥ** Έσεις δίκαιον. Εν τούτον που σκέφτομαι. Τόσα χρόνια λαλώ να σταματήσω, μα η ένοια μου τζι αγάπη μου για τον τόπον δεν μ'αφήννει να το κάμω.
- ΧΡΥ** Μα κάτσε φιλενάδα. Εν να τα πούμεν ούλλα στέκοντα;
- ΜΟΥ** Έρτα ακάλεστη ρε φιλενάδα.
- ΧΡΥ** Για όνομαν του θεού φιλενάδα μου. Είνταν τούτα που λαλείς; Το σπίτι μου εν πάντα ανοιχτόν για σέναν.
- ΜΟΥ** Ξέρεις γιατί ήρτα; Έρτα να πκιούμεν καμιάν.
- ΧΡΥ** Πολλά καλά έκαμες. Άτε ρε Σοφοκλή. Ετοιμάσε κανέναν μεζέν τζιάννοιξε τζιαι καμιά ζιβάναν.
- ΣΟ** Εν να κάτσετε δαμέ πόξω Χρύσα μου, όξα εν να μπειτε μέσα;
- ΧΡΥ** Είσαι με τον νουν που γεννήθηκες ρε; Πόξω χαρά θεού... τζι εμείς να μπούμεν έσσω;
- ΣΟ** Είπα... μπορεί νάσιετε κάτι να κουβενκιάσετε.
- ΧΡΥ** Τζι αν έχουμεν να κουβενκιάσουμεν, φοούμαστιν κανέναν;
- ΣΟ** Όι φυσικά ρε γεναίκα...
- ΧΡΥ** Κάμε τζείνον που σου παράντζυλα τζιαι λόγια λλία τζιαι γλυτζιά..
- ΣΟ** Καλάν αγάπη μου...
- ΜΟΥ (Παίρνει το πακέτο)** Έλα φιλενάδα. Έφερα τζιαι λλίον παστουρμάν να τσιλλούμεν την πινιάν μας.

- ΧΡΥ** Δεν ήταν ανάγκη ρε φιλενάδα.
- ΜΟΥ** Για όνομα του θεού ρε φιλενάδα. Χαρά στο πράμα. Φυσικά εν να βάλω τον Σοφοκλήν πασ'την τζεφαλήν σου, μα... ας με συγχωρήσει.
- ΧΡΥ** Γιατί να τον βάλεις πασ'την τζεφαλή μου.
- ΜΟΥ** Πον να μυρίζεις σκόρτους.
- ΧΡΥ** Αν μεν τ'αρέσκει ας ιπέσει χώρκα του. Ένοια που μ'έπκιαεν. Έλα δα ρε. Ψήσε τον τζιαι τούτον να μυρίσει η γειτονιά.
- ΣΟ** Πού να τον ιψήσω Χρύσα μου;
- ΧΡΥ** Όπου θέλεις ψήσε τον. Φτάννει ναν εις το καράριν. Ούτε ωμός, ούτε ξεροψημένος. Όσο χρειάζεται. Μεν τον κάψεις, γιατί θα σε κάψω.
- ΣΟ** Εντάξει αγάπη μου.
- ΧΡΥ** Ψήσε τζιαι τζείνον το περτίτζιν πόφερα εχτες που το τζυνήν.
- ΣΟ** Να το ψήσω αγάπη μου. Ρε Πετράκη. Έλα να μου τανύσεις γιόκκα μου.
- ΧΡΥ** Αφισ'τον Πετρήν. Θέλω τον.
- ΣΟ** Καλάν αγάπη μου. **(Πάει μέσα)**
- ΧΡΥ** Πετάχτου ποτζεί ρε Πετρή τζιαι πε της Χαριθέας νάρτει να μας κάμει παρέαν. Τζείνη, όποτε άψει κάρβουνα, καλιεί μας.
- ΠΕ** Να πω τζιαι της Μαρούλλας;
- ΧΡΥ** Τζείνον που σου λαλώ νά κάμνεις. Εκατάλαβες;
- ΠΕ** Καλάααα... συγνώμη.

ΣΚΗΝΗ

(Οι τρεις γυναίκες κάθονται στο τραπέζι, τρωγωνπίνοντας και καπνίζοντας. Τραγουδούν τσιαττιστά. Οι άντρες τες υπηρετούν.)

ΜΟΥ Εεε αγάπησα έναν μιτσήν που έσειε μαύρα μμάθκια
εεε πού'καμεν την καρτούλλα μου σαρανταδκού κομμάθ-
κια

ΧΡΥ Εεεε ο άδρωπος ο νούσιμος πρέπει να υπακούει
εεεε ποττέ του την γεναίκαν του να μεν την παρακούει

ΧΑ Εεεε θα πάρω μιαν απόφασιν τζι εν να την κάμω νόμον
εεεε να πέφτω με τον άντρα μου κάθε Λαμπρήν τζιαι μόνο.

(Χαχαγανίζουν)

ΧΡΥ Τζοιμάσαι Σοφοκλή μου; Τζοιμάσαι στέκοντα;

ΣΟ Θέλεις τίποτε αγάπη μου;

ΧΡΥ Θωρείς τα ποτήρκα μας όφκερα τζιαι θέλεις πειν να τα γεμώ-
σεις;

ΣΟ Να τα γεμώσω αγάπη μου, καλό να μεν τα γεμώσω. **(Βάζει ποτό)**

ΧΡΥ Άμα καρτεράς να σου το πω δεν έσειε αξιάν ρε. Αξιάν έσειε, άμα το δεις μόνος σου. Άξιος είσαι άμα καταλάβεις ίντα θέλει η γεναίκα σου τζιαι να προλάβεις να την ικανοποιήσεις πριν να σου το ζητήσω..

ΧΑ Άφησ'τον ρε γειτόνισσα. Άδικα του φωνάζεις.

ΧΡΥ Έσειεις δίκαιον. Άδικα τα λαλώ. Ισιώννει ο νούρος του σιύλ-
λου;

ΧΑ Ο δικός μου εν καλλίττερος; Δείκλα δε τον. Δε τα μούτρα του. Σαν να του χρωστούν. Θώρε. Θώρε μούτρα. Είντα σε ποσκολνει ρε;

ΜΟΥ Μέμπα τζι έσειεις τον στερημένον κόρη Χαριθέα;

ΧΑ Ούλλα τα αγαθά του θεού έχω του τα ομπρός του.

ΜΟΥ Ούλλα ούλλα;

- ΧΑ** Ούλλα.
- ΜΟΥ** Τζιαι τζείνον;
- ΧΑ** Πκοιον τζείνον;
- ΜΟΥ** Κάμνεις πως εν καταλαβαίννεις;
- ΧΑ** Αν υπάρχει πρόβλημα δεν εν δικόν μου.
- ΜΟΥ** Έσει προβλημαν ο ίδιος;
- ΧΑ** Έσει πρόβλημαν ο σηπέττος του. **(Χαχανίζουν)**
- ΜΟΥ** Ο σηπέττος του όξα τα σκάγια του;
- ΧΑ** Ο σηπέττος του. Εζάωσεν η κάννη. **(Χτυπιούνται από τα γιέλα, κοροϊδεύοντας τον)**
- ΜΟΥ** Εζάωσεν ίσια πάνω όξα ίσια κάτω κάτω κόρη Χαριθέα;
- ΧΑ** Σημαδκιάζει τα παπούτσια του. **(Χαχανίζουν)**
- ΧΡΥ** Ρε Σοφοκλή... ρε Σοφοκλήηηη
- ΣΟ** Ναι αγάπη μου.
- ΧΡΥ** Πετε μας κανέναν τραούδι να χορέψουμεν.
- ΣΟ** Ίντα τραούδι να σας πούμεν;
- ΧΡΥ-ΧΑ** Δεν ιξέρετε ίντα τραούδι μας αρέσκει;
- ΣΟ-ΚΩ** Καλό εν ιξέρομεν αγάπη μου!
- ΚΩ** Ίντα τραούδι τους αρέσκει;
- ΣΟ** Εξαρτάται που το ποτόν που έχουν πάνω τους.
- ΚΩ** Πήαινε φερ'το βκιολίν τζιαι την ταμπουτσιάν να τους παίξουμεν το ψιντρή βασιλιτζιά μου. **(Ο Σοφοκλής πάει μέσα)**
Λαλούμεν να σας παίξουμεν το ψιντρή βασιλιτζιά μου.
- ΜΟΥ** Εν καλόν το ψιντρή βασιλιτζιά μου.
- ΧΑ** Βάρτε τα δυνατά σας αααα! Με την όρεξη σας. Όι να τραουδάτε τζιαι να μας ποτζοιμήσετε. **(Έρχεται ο Σοφοκλής και παίζουν τό “Ψιντρή βασιλιτζιά μου.” Οι γυναίκες χορεύουν επιδεικτικά με αντρικές φιγούρες.)**

ΣΚΗΝΗ

ΜΟΥ (Βγάζει τσιγάρα και τες προσφέρει.) Άψετε αλλό κανέναν τσιάρον ρε φιλενάδες

ΧΡΥ-ΧΑ Φκαριστούμεν. (Παίρνουν. Καπνίζουν και πετάνε το σταχτό όπου λάχει)

ΜΟΥ Όι ρε φιλενάδες... έτσι διασκέδασαν έσειι τζαιρόν να την κάμουμεν. Φκαριστούμεν σου πολλά κόρη Χρύσα.

ΧΡΥ Χαρά στο πράμα. Με το τίποτε εδιασκεδάσαμεν. Εξάλλου... τον μεζέν τον καλόν εσου τον έφερες. (Τσιμπά ένα κομάτι) ωωχ μουσκομυρίζει ο άτιμος.

ΧΑ Ούτε το φαΐν κάμνει τη διασκέδαση φιλενάδες, ούτε το ποτόν. Η καλή παρέα κάμνει τη διασκέδαση..

ΜΟΥ Όι ρε φιλενάδες... εκάτσαμεν που το δείλις στο ποτόν τζι εκόντεψεν να μεσανυχτήσει.

ΧΡΥ Ούτε τα παιδικιά μας κλαΐουν ούτε τα σιυλιά μας.

ΜΟΥ Ήπκιαμεν το ούτσιαλιν χαλάλι μας.

ΧΡΥ Χαλάλι μας ρε φιλενάδες.

ΜΟΥ Άτε φιλενάδες. Έχω πολλές δουλειές να κάμω αύριον. Ωρα να το διαλύσουμεν.

ΧΑ Θέλεις να πεις ρε Αντιγόνη... έτσι ξιπυρκασμένη που είσαι, εν να πάεις έσσω τζιαι να πέσεις να τζοιμηθείς;

ΜΟΥ Είντα να κάμω;

ΧΑ Τζι εν να καμμύσεις ούλλη νύχτα;

ΜΟΥ Είντα να κάμει μια γεναΐκα σηηράτη;

ΧΡΥ Γιατί εμείς που είμαστιν παντρεμένες είντα κάμνουμεν; Έτους τζιαμέ. Όπως τα κουττούτζια. Θέλουν πκιάσμαν πόδκια-σιέρκα, να τους κουβαλήσουμε στο κρεβάτιν.

ΧΑ Έχω μιαν ιδέαν ρε φιλενάδες,

ΜΟΥ Να την ακούσουμεν.

- ΧΑ** Αφού οι κύριοι τζοιμούνται του καλού τζαιρού, λαλώ να κατεβούμεν στην πόλιν να δώκουμεν κανέναν γυρόν.
- ΧΡΥ** Μα πού να πάμεν έτσι ώραν;
- ΧΑ** Ωωωω γειτόνισσα... εγίνης τέλεια σπιτόκαττα. Έτσι ώραν εν πον ανοιχτά τα καλά τα μαχαζιά.
- ΧΡΥ** Μα για να πάεις σε έτσι τόπους θέλεις καλήν παρέαν.
- ΧΑ** Σε έτσι τόπους βρίσκεις την καλήν παρέαν.
- ΧΡΥ** Ίντα λαλείς ρε Αντιγόνη;
- ΜΟΥ** Εγιά είμαι λεύτερη. Με ομπρός μου με πίσω μου. Εσείς ν' αποφασίσετε.
- ΧΡΥ** Εν εσύ που λαλείς ότι αύριον έσειεις δουλειές.
- ΜΟΥ** Καλάν σιορ. Οι δουλειές στην ανάγκην καρτερούσιν. Εν τζι έππεσεν ο ζάχαρης μεσ'το νερόν. Γίνεται να χαλάσω χαττήριων των φιλενάδων μου;
- ΧΑ** Είντα καρτερούμεν καλό;
- ΧΡΥ** Να τους σηκώσουμεν να κάμουν τες δουλειές.
- ΧΑ** Προτιμώ να μεν δω τα μούτρα τους. Άμα ξυπνήσουν κάμουν τες. Θώρε κατάσταση. Θώρε. Τον τζαιρόν που τους επαντρευτήκαμεν, ενομίζαμεν πως ήταν πρίγκηπες, βασιλιάες. Τωρά εν πκιο κάτω που τους κκιλίντζηρους. Όπκοια εν ελεύτερη τζια γυρεύκει παντρείαν, εν εξίικιν ο νους της.
- ΜΟΥ** Άμα χτυπήσει η καρκιά, ο νους θολώννει. Ούλλες έτσι την παθαίνουμεν.
- ΧΑ** Στερνή μου γνώση να σ'είχα πρώτα. Έθελα νάχα τον νουν που έχω τωρά στα δεκοχτώ μου.
- ΜΟΥ** Άμα σου τύχει καημένη μου, ξαναχάννεις τον νουν σου.
- ΧΑ** Είντα να μου τύχει;
- ΜΟΥ** Να ερωτευτείς.
- ΧΑ** Μεν μου πεις ρε Αντιγόνη.
- ΜΟΥ** Ααααχ. Δεν βάλλουμεν νουν ποττέ μας.

- ΧΑ** Κόρη Χρύσα. Εσύ ξέρεις το με την Μουχτάρεναν;
- ΧΡΥ** Είντα να ξέρω;
- ΧΑ** Εδάκκασεν τη λαμαρίναν πάλε.
- ΧΡΥ** Οουουου... καλημέρα τζι έφεξεν.
- ΧΑ** Τζιαι πκοιος εν ο τυχερός;
- ΧΡΥ** Ο δικός μου.
- ΧΑ** Πκοιος δικός σου;
- ΧΡΥ** Ο Πετρής.
- ΧΑ** Όϊ άππαρον
- ΧΡΥ** Ο Έρωσ χρόνια δεν κοιτά.
- ΧΑ** Κάμε αλλό κανέναν να τον πάρω εγιώ.
- ΜΟΥ** Άτε ρε γεναίτζιες τζι η ώρα περνά.
- ΧΡΥ-ΧΑ** Άτε άτε. **(Φεύγουν, τραγουδώντας... ψιντρή βασιλιτζιά μου. Ο Σοφοκλής κι ο Κωστής πετιούνται πάνω. Γονατούν και καταριούνται)**
- ΚΩ** Στον αγύριστον.... στην κατάρα μου να πάτε.
- ΣΟ** Στ'ανάθθεμαν τζιαι ποτζεί τζιαι τζεί.
- ΚΩ** Τα χαπάρκα σας να φέρουν.
- ΣΟ** Να γλιτώσουμεν που λλόου σας.
- ΚΩ** Να πνάσει το βλαντζίν μας.
- ΣΟ** Ούτε μέραν ησυχάζουμεν ούτε νύχταν.
- ΚΩ** Τζι ευκαρίστησιν δεν τόσιετε.
- ΣΟ** Ρουφάτε το γαίμα μας.
- ΚΩ** Εστραντζύσετε μας.
- ΣΟ** Δεν μας αφήκετε ζωήν.
- ΚΩ** Καλλίτερα θάνατον παρά έτσι ζωήν.

(Πιάνουν τα χέρια και χορεύουν το χορό του Ζαλόγγου, τραγουδώντας)

Τραγούδι

Στη στεριά δεν ζει το ψάρι ούτε ανθός στην αμμουδιά
ούτε τζιαι οι παντρεμένοι δίχως την ελευθεριά...

Έχετε γεια βρυσούλες λόγγοι βουνά ραχούλες (δισ)

Στο κλουβί δεν ζει τ'αηδόνη, ο αετός εις τη σκλαβιά
ούτε τζιαι οι παντρεμένοι δίχως την ελευθεριά

Έχετε γεια βρυσούλες λόγγοι βουνά ραχούλες

ΤΕΛΟΣ ΠΡΑΞΗΣ

Β΄ ΠΡΑΞΗ

Οι άντρες χορεύουν και πάλι το χορό του Ζαλόγγου.

Στο μαντρί δεν ζει το αγρίμι, το λιοντάρι στα στενά
ούτε τζιαι οι παντρεμένοι δίχως την ελευθεριά

Έχετε γεια βρυσούλες λόγγοι βουνά ραχούλες

ΠΕΤΡΗΣ (Βγαίνει από μέσα τρίβοντας τα μάτια του) Είντα πάθετε
μεσ' τα μαύρα μεσάνυχτα τζιαι χορεύεκετε τον χορόν του Ζα-
λόγγου;

ΣΟ Δεν υποφέρεται πκιον τούτη η κατάσταση. Δείκλα δε μας τζιαι
θα καταλάβεις. Έσειι που το δείλις που τες υπηρετούμεν. Που
την ποστασούραν εγινήκαμεν σαν τα πατσιαούρκα. Εν ώρα
τούτη να καθούμαστιν να τες περιποιούμαστιν να τρων, να
πίννουν τζιαι να διασκεδάζουν;

ΠΕ Πούντες; Πού επήαν;

ΚΩ Επήαν να συνεχίσουν τα έσχη τους τζαι πάρα κάτω.

ΠΕ Πού πάρα κάτω;

ΚΩ Εκατέβησαν στην πόλιν. Ήπκιαν τζι εγινήκαν σαν τες γαδάρες
τζι επήαν να δείξουν τον νουν τους.

ΠΕ Εν η Μουχτάρενα που τες παρασύρει.

ΚΩ Ούλλες τον ίδιον νουν έχουν. Ούλλες χορεύεκου πασ' το ίδιον
σιοινίν. Η μια λαλεί της άλλης εγιώ είμαι η σειρόττερη.

ΣΟ Δεν πάει άλλον πκιον τούτη η κατάσταση.

ΚΩ Έσειι τζαιρόν που το λαλώ εγιώ.

ΣΟ Τωρά εν ευκαιρία να βάλουμεν το νερόν στ' αυλάτζιν. Κάτσε
γιε μου.

ΠΕ Εν ώρα τωρά να κάτσω; Εν περασμένα μεσάνυχτα.

ΣΟ Κάτσε λαλώ σου. Κάτσε να κουβενκιάσουμεν τωρά που λεί-
πουν.

ΠΕ Είντα να κουβενκιάσουμεν;

- ΣΟ** Εξανάννοιξα σου κουβένταν. Είπα σου κάτι μέσες άκρες. Να σου εξηγήσει όμως καλλίτερα ο Κωστής, που είσιεν τζιαι την ιδέαν.
- ΠΕ** Ακούω.
- ΚΩ** Έτο γιε μου, εσκεφτήκαμεν με τον τζύρην σου, ότι πρέπει νάβρουμεν έναν τρόπον να γλιτώσουμεν που λλόου τους. Τζι είπαμεν ότι μόνον εσού μπορείς να μας βοηθήσεις.
- ΠΕ** Εγιώ τρέμω τζιαι την οσσιάν τους.
- ΚΩ** Σκέφτου μόνον το καλόν πον να κάμεις για το σινάφι μας τζιαι θα πάρεις κουράγιο. Πρόσεξε να δεις. Πρώτα πρώτα θέλω τούτη η κουβέντα που κάμνουμεν να μείνει μεταξύ μας.
- ΠΕ** Μείνε ήσυχος.
- ΚΩ** Ούτε σε γεναίκαν να την πεις, μα ούτε τζιαι σε άντραν. Γιατί οι γεναίτζιες έχουν ρουφκιάνους πκιερωμένους μεταξύ μας.
- ΠΕ** Μείνε ήσυχος λαλώ σου.
- ΚΩ** **(Μικρή παύση)** Ούτε τζιαι στη Μαρούλλαν να πεις τίποτε.
- ΠΕ** **(Ξαφνιάζεται)** Γιατί να πω στην Μαρούλλαν...
- ΚΩ** Δίκλα να δεις γιε μου.... ξέρω ότι τάσιεις με την κόρην μου.
- ΠΕ** Μασααα... εγιώ τζιαι η Μαρούλλα εν τζιαιαιαι
- ΚΩ** Σσσσ... έσιετε την ευτζιήν μου. Ο θεός να δώκει να σμίξετε. Όμως η Μαρούλλα εν γεναίκα. Τζιαι καμιά γεναίκα δεν έσει εμπιστοσύνην. Την εξουσίαν οι γεναίτζες βάλλουν την πάνω τζιαι που την αγάπην ακόμα. Αν υποψιαστεί η Μαρούλλα είντα πάμεν να κάμουμεν, εν άξια να σε προδώσει.
- ΠΕ** Αποκλείεται να με προδώσει η Μαρούλλα.
- ΚΩ** Να ακούεις είντα λαλώ. Εγιώ ξέρω την καλλίτερα που λλόου σου.
- ΣΟ** Καμιά τους δεν έσει εμπιστοσύνην.
- ΠΕ** Τέλος πάντων. Πέτε μου είντα θέλετε να κάμω.
- ΚΩ** **(Παύση)** Επρόσεξα ότι η μουχτάρενα εν πελλαμένη πάνω σου.

- ΠΕ** Καλημέρα. Ούλλον το χωρκόν ξέρει το. **(Ψευτοκλαίει)** Εκατάφερεν τζιαι τη μάναν μου τζιαι θέλει να με παντρέψει μιτά της. Δεν την θέλω τη μουχτάρεναν... δεν τη θέλω...
- ΣΟ** Σσσσ... δεν θα την πάρεις είπα σου. Έδωκα σου τον λον μου.
- ΚΩ** Θέλουμεν να σφίζεις την καρκιάν σου, να θολώσεις τον νουν σου, να παώσεις τα αιστήματα σου, να αντιστρέψεις τες αιστήσεις σου. Άλλη ναν καρτζίν σου τζι άλλην να θωρείς. Άλλην να πασπαταύκεις τζι άλλην να φαντάζεσαι. Για να μπορέσεις να κάμεις μιαν θυσίαν για το καλόν των αρσενικών.
- ΠΕ** Μεγάλον το χαττήρι σας, μα εν θυσιάζω την παρθενιά μου.
- ΣΟ** Όι ρε βλάκα. Πκοιος σου είπεν να κάμεις έτσι δουλειάν;
- ΠΕ** Ίνταν που θέλετε να κάμω;
- ΚΩ** Είπες ότι σου την προξενά η μάνα σου.
- ΠΕ** Ναι.
- ΚΩ** Να δεχτείς.
- ΠΕ** Όι όι όι...
- ΚΩ** Μόνον τα σιείλη σου να το πουν.
- ΠΕ** Αποκλείεται.
- ΣΟ** Ψεύτικα θα το πεις ρε. Για γελασιόν. Όσον να καταφέρουμεν να της πκιάουμεν το πληρεζούσιον. Έσειει που τότες που το υπογράψαμεν π'αρκέψαν τα κακά μας.
- ΚΩ** Αν καταφέρεις με τον τρόπον σου, τζιαι με την αδυναμίαν που σου έσειει, να πκιάεις το χαρτίν που τη μουχτάρεναν, θα μας σώσεις.
- ΣΟ** Θα ξαναρέξει η εξουσία στα σιέρκα μας τζι οι γεναίτζες θα στραφούν πίσω στο νοικοτζυρκόν τους.
- ΚΩ** Εμείς θα αποφασίζουμεν.
- ΣΟ** Εμείς θα διατάσσουμε.
- ΚΩ** Εμείς θα κάμνουμεν κουμάντον.
- ΣΟ** Εμείς θα χαρτώννουμεν

- ΚΩ** Εμείς θα παντρεύκουμεν.
- ΠΕ** Τζιαι θα μου δώκετε τζιαι τη Μαρούλλαν;
- ΚΩ** Νά'σαι σίουρος.
- ΣΟ** Τούτος εν ο τζι ο μόνος τρόπος για να πάρεις τη Μαρούλλαν.
- ΚΩ** Αν μείνει η εξουσία στα σιέρκα των γεναικών, τότε θα σου δώκουν τη μουχτάρεναν με το εσιέκκιπι.
- ΠΕ** Αν εν έτσι....
- ΣΟ** Πρόσεξε τζιαι βελόνιαζε καλά. Δεν αρκεί να πεις μόνον ότι δέχεσαι να πάρεις τη μουχτάρεναν.
- ΚΩ** Πρέπει να καταφέρεις να άψεις τα λαμπρά της. Να την κάμεις φωδικιάν πυρούμενην.
- ΣΟ** Να την πελλάνεις.
- ΚΩ** Ό,τι της λαλείς να μεν σου λαλεί όι.
- ΣΟ** Να της λαλείς στάθου τζιαι να στέκεται
- ΚΩ** Κάτσε τζιαι να κάθεταί.
- ΣΟ** Ππέσε τζιαι να ππέφτει.
- ΠΕ** Όι όμως να ππέφτω τζιαι μιτά της.
- ΚΩ** Κύριε λήησον... αφού το κόλπον τούτον ένει.
- ΣΟ** Να την αφταίνεις τζιαι να μεν την ισβήννεις.
- ΚΩ** Να τη θωρείς να ξιπυρκάζει τζιαι να τη ρωτάς αν έσειι πυρετόν.
- ΣΟ** Να θωρείς το στήθος της να ανεβοκατεβαίννει τζιαι να την ρωτάς αν έσειι δύσπνοια.
- ΠΕ** Εκατάλαβα.
- ΣΟ** Μπράβο. Ώσπου να της πκιάεις το πληρεξούσιον.
- ΠΕ** Κατύση μου όμως που τη Μαρούλλαν. Τι να της πω; Τι να της εξηγήσω;
- ΚΩ** Τίποτε να μεν της πείς. Άμα γενεί το δικό μας θα της εξηγήσουμεν.

- ΠΕ** Μα τούτη η κουβέντα μπορεί να πάρει μάκρος. Πόσον τζαιρόν να την περιπαίζω; Πόσον τζαιρόν να με θωρεί να σαλιαρίζω με την μουχτάρενα; Θα μου φύει. Τζι αν τη χάσω θα χαθώ.
- ΚΩ** Δεν θα την χάσεις. Με την εξουσίαν στα σιέρκα μας, ό,τι λαλούμεν τζείνον θα γίνεται.
- ΣΟ** Πάρε παράδειγμα το κράτος ρε. Τζείνοι πον εις την εξουσίαν τζείνοι κυβερνούν.
- ΚΩ** Τζείνοι διορίζουν, τζείνοι απολύουν.
- ΣΟ** Τζείνοι χτίζουν, τζείνοι χαλούν.
- ΚΩ** Τζείνοι δέχονται προσφορές, τζείνοι πκιάννουν προμήθειες.
- ΠΕ** Τζείνοι χαρτώννουν τζείνοι παντρεύκουν.
- ΣΟ-ΚΩ** Μπράβοοοοο.
- ΠΕ** **(Το σκέφτεται)** Εντάξει. Επείστηκα. Θα βάλω τα δυνατά μου.
- ΣΟ** Την ευτζιήν μου νάσιεις. Τζιαι πρόσεξε. Ό,τι κάμνεις να το κάμνεις με τρόπον. Γλυτζιά γλυτζιά. Να μεν υποψιαστεί τίποτε η μάνα σου. Μα να πειστεί τζιαι τζείνη πως είσαι πελλαμένος με την μουχτάρενα.
- ΚΩ** Πελλαμένος με τη μουχτάρενα.

ΣΚΗΝΗ

- ΠΕ** (Κάθεται κοντά στο τοιχαράκι και κεντά)
- ΣΟ** (Βγαίνει από μέσα με μία τσάντα. Φωνάζει για να τον ακούσει η Χρύσα) Πάω στον μπακκάλλη να ψουμνίσω.
- ΧΡΥ** Πήαινε μα κάμνε καηρέττιν. Όι να πας τζιαι να γρονίσεις.
- ΣΟ** Καλάν καλάν... Έχω σε δειν ααα. Εν ευκαιρία να βάλεις την δουλειάν ομπρός. Κάμε σήμα, να νομίσει η Μαρούλλα πως είσαι μόνος σου τζιαι θα κατεβεί σαν τον αλουπό στο μέλι. Άνοιξε κουβένταν. Λόγια μετρημένα. Επαράντζυλα σου. Ξέρεις. Τζείνης να τα λαλείς, για να τ' ακούει η μάνα σου, που σίουρα θα στήννει φτιν. Η μάνα σου εν ο στόχος μας τωρά.
- ΠΕ** Καλάν... καλάν... πόσες φορές να μου τα πεις. Πήαινε στο καλόν τζι ο θεός να βάλει το σιέριν του. **(Ο Σοφοκλής φεύγει. Σιγοτραγουδά για να τον ακούσει η Μαρούλλα)** Έβκα στο παραθύριν κρυφά της μάνας σου... έβκα στο παραθύριν κρυφά της μάνας σου...
- ΜΑ** **(Πλησιάζει το φράχτη)** Τι σου έκαμα Πετράκη τζιαι τούτες τες μέρες θωρείς με τζιαι γυρίζεις που την άλλην;
- ΠΕ** Έβκα στο παραθύριν κρυφά της μάνας σου
- ΜΑ** Πετράκη μιλώ σου...
- ΠΕ** Έβκα στο παραθύριν κρυφά της μάνας σου...
- ΜΑ** Εκόλλησεν η βελόνα σου Πετράκη;
- ΠΕ** Τζιαι κάμε πως ποτίζεις τη μαντζουράνα σου.
- ΜΑ** Μεν μου παίζεις τον αδιάφορον για να μεν θυμώσω Πετράκη. **(Περνά στην αυλή του)**
- ΠΕ** Δεν παίζω τον αδιάφορον Μαρούλλα. Απλώς κάτι με απασχολεί.
- ΜΑ** Είντα σε απασχολεί, αν επιτρέπεται;
- ΠΕ** Δεν θέλω να το κουβενκιάσω τωρά.
- ΜΑ** Έσει να κάμει με μας;

- ΠΕ** Μπορεί.
- ΜΑ** Όι μπορεί. Τα μισόλοα εγιώ εν τα σηκώννω. Πε μου... ναι ή όι.
- ΠΕ** Κοίταξε Μαρούλλα... θέλω να μου δώκεις λλίον τζαιρόν, να ξεκαθαρίσω κάπκοιες σκέψεις που κάμνω για μας τζιαι τότε θα κουβεντιάσουμεν.
- ΜΑ** Είντα σκέψεις ;
- ΠΕ** Διάφορες σκέψεις.
- ΜΑ** Ακούω.
- ΠΕ** Δεν έχω καταλήξει ακόμα.
- ΜΑ** Πετράκη... δείκλα δε με καλά. Δεν γίνεται να μου αφταίννεις φωδκιές τζι ύστερα να μου λαλείς... “δεν έχω καταλήξει ακόμα”.
- ΠΕ** Θέλω να είμαι ειλικρινής μαζί σου Μαρούλλα.
- ΜΑ** Άφησ’ τον πρόλογον... τζι έλα στο ψητόν.
- ΠΕ** Μαρούλλα... κακά εν τα ψέματα. Είμαστιν μιτσιοί ακόμα.
- ΜΑ** Είματιν μιτσιοί!
- ΠΕ** Ναι. Είμαστιν ανώριμοι.
- ΜΑ** Πετράκη
- ΠΕ** Ναι
- ΜΑ** Εν το τζιέρατον σου τζιαι ποσκολιεί σε.
- ΠΕ** **(Φωνάζοντας προς τα μέσα)** Σε παρακαλώ Μαρούλλα. Πώς μου μιλάς έτσι;
- ΜΑ** Έσειε που το δημοτικόν που τά’χουμεν, τζιαι τωρά λαλείς μου πως είμαστιν μιτσιοί; Τον τζαιρόν πού’σουν μιτσήσ ελάλες ήσουν μιάλος. Τωρά που μιάλινες λαλείς εμίτσιανες. Είντα λο-αρκασμός εν τούτος; Αδρωπινός; **(Η Χρύσα κρυφακούει από το παράθυρο)**. Πρόσεξε γιατί εγιώ είμαι γεναίκα τζιαι τούτες τες εξυπνάδες εν τες σηκώννω.
- ΠΕ** Μαρούλλα εσύγχισες με.

- ΜΑ** Εσού να δεις πόσον με σύγχισες.
- ΠΕ** Μαρούλλα ξέρεις πόσην εχτίμηση σου έχω...
- ΜΑ** Η αγάπη εγίνηκεν εχτίμηση τωρά Πετράκη;
- ΠΕ** Μαρούλλα κατάλαβε το. Εν δύσκολον πολλά να ξικόψω που την οικογένειαν μου για λλόου σου.
- ΜΑ** Έπαιζες τόσον τζαιρόν μαζί μου Πετράκη;
- ΠΕ** Εμέτρησα το πολλά. Επροβληματίστηκα πολλά. Δεν θα μπορέσουμεν να ζήσουμεν χωρίς τη βοήθειαν των δικών μου.
- ΜΑ** Τόσοι άλλοι ζιούν.
- ΠΕ** Ψωμοζιούν θέλεις να πεις.
- ΜΑ** Δεν έσει κανέναν που πεινά πκιον. Ούλλοι τρώσιν τζιαι πετάσσουν.
- ΠΕ** Δεν εν το φαΐν μόνον.
- ΜΑ** Εκατάλαβα. Εν τζιαι τα λούσα τζιαι τα στολίδκια....
- ΠΕ** Πρέπει να παραδεχτείς Μαρούλλα ότι έσει δίκαιον η μανα μου...
- ΜΑ** Ώστε... εκατάφερεν η πανούργα η μάνα σου να γενεί το δικόν της.
- ΠΕ** Ρωτώ σε τζι απάντα μου ειλικρινά Μαρούλλα. Με τη δουλειάν που κάμνεις μπορούμεν να ζήσουμεν σαν οικογένεια;
- ΜΑ** Είπα σου. Ώσπου να παντρευτούμεν... θα κάμω δουλειάν δικήν μου.
- ΠΕ** Το θα εφυτέψαν το τζι εν εβλάστησε Μαρούλλα.
- ΜΑ** Πετράκη αγαπώ σε.
- ΠΕ** Τζι εγώ αγαπώ σε αλλά πρέπει να σκεφτώ τζιαι το μέλλον μου. Δεν θέλω να ζήσω τζι εγιώ σαν τον τζύρην μου. Να με φάει η βούρνα, η σκάφη τζιαι το σίδερον.
- ΜΑ** Τζιαι θα πάρεις την μουχτάρενα για να ζεις άνετα.
- ΧΡΥ (Βγαίνει)** Είπα να μεν συντύχω ρα, να σ' αφήκω να δω ώσπου εν να φτάσεις, μα εσού εβκαλες το παλλουτζίν.

- ΜΑ** Ωστε είσαι μέσα τζιαι κρυφακούεις κυρία;
- ΧΡ** Δεν αντρέπεσαι ρα τα μούτρα σου; Η μάνα σου ξέρει το πως εγίνηκες πετσόκολλα του γιου μου;
- ΜΑ** Η μάνα μου δεν εν σαν εσέναν. Η μάνα μου δεν ιστήννει φτιν να κρυφακούει.
- ΧΡΥ** Δεν σε θέλει βρα λαλεί σου. Γίνεται με το ζόριν παντρεία ;
- ΜΑ** Κάτι δεν μ'αρέσκει εμέναν σε τονν την ιστορίαν. Τζιαι θ'ανακαλύψω είνταν πόνει. Να είσαι σίουρη.
- ΧΡΥ** Μακριά που τον γιον μου ό,τι θέλεις κάμε. Μα να μεν σε ξαναδώ να του ξανακοντέψεις, γιατί θα σε δώκω στην αστυνομία.
- ΠΕ** Μάμμα σε παρακαλώ. Είμαι αρκετά μεγάλος για να μπορώ να υπερασπιστώ τον εαυτόν μου.
- ΜΑ** Εμιάλυνες πάλε Πετράκη; Τωρά ελάλες πως είσαι μιτσήσ. Μιτσιανίσκεις τζιαι μιαλινίσκεις όπως σου συφέρει;
- ΧΡΥ** Έξω που την αυλή μου ρα ξετσίπωτη.
- ΠΕ** Μάμα σε παρακαλώ.
- ΜΑ** Θα τα ξαναπούμεν Πετράκη. Τζιαι μαζί σου θκειούλλα. **(Φεύγει)**
- ΠΕ** Είμαι πολλά λυπημένος μάμμα.
- ΧΡΥ** Εν φυσικόν γιε μου.
- ΠΕ** Έθελα να τελειώσει φιλικά η σχέση μου με τη Μαρούλλαν, αλλά δυστυχώς δεν τα κατάφερα.
- ΧΡΥ** Πάει ετέλειωσεν τωρά.
- ΠΕ** Η Μαρούλλα δεν θέλει να καταλάβει.
- ΧΡΥ** Εγίω θα την κάμω να καταλάβει. Θα την κάμω γιω να σε θωρεί τζιαι να πογυρίζει. Τζι αν δεν τό'καμα ως τωρά, εν π'αντρέπουμε την μάναν της που είμαστιν γειτόνοι τόσα χρόνια.
- ΠΕ** Λυπούμαι την.
- ΧΡΥ** Να μεν τη λυπάσαι καθόλου. Για έναν πράμα νά'σαι σίουρος.

- Έκαμες το καλλίτερον που μπορούσες να κάμεις για το μέλλον σου. Να πάρεις γεναίκαν νούσιμην. Αποκαταστημένην. Να σε στηρίξει. Να σε προστατέψει. Τζι εσέν τζιαι τα παιδικιά σου.
- ΠΕ** Όμως μάμμα θέλω να σε παρακαλέσω κάτι.
- ΧΡΥ** Ό,τι θέλεις γιόκκα μου.
- ΠΕ** Θέλω να γνωρίσω καλά την Αντιγόνην προτού στεφανωθούμεν.
- ΧΡΥ** Βέβαια θα την γνωρίσεις.
- ΠΕ** Ξέρεις με. Είμαι αντροπκιάρης. Θέλω να μου δώκετε λλίον τζαιρόν να πάρω το θάρρος της.
- ΧΡΥ** Όσον τζαιρόν θέλεις. Θέλεις να πάς να μεινίσκεις έσσω της, όξα νά'ρτει τζείνη έσσω μας;
- ΠΕ** Σύφωνα με το έθιμον η νύφη πάει στο σπίτιν του γαμπρού, μα εν θέλω να τη σπιτώσουμεν μάνι μάνι. Φοούμαι μέμπα τζιαι γελάσει μου προτού στεφανωθούμεν.
- ΧΡΥ** Καλάν καλάν....
- ΠΕ** Μπορεί νάρκεται έσσω μας όποτε θέλει, μα τες νύχτες κάλλιον να πηαίννει να τζιομάται έσσω της.
- ΧΡΥ** Ό,τι θέλεις έτσι θα γενεί. Φτάννει που σε φώτισεν ο θεός τζι είπες το ναι τζιαι τ'άλλα ούλλα εν λεπτομέρειες.
- ΠΕ** Μάμμα. Αν μου πει η Αντιγόνη να κατεβούμεν μαζίν στην πόλιν, εν να αρνηθώ να πάω.
- ΧΡΥ** Όπως νιώθεις έτσι να κάμνεις.
- ΠΕ** Δαμέ στο σπίτι μας μπορώ να την αντιμετώπισω, στην ανάγκη να βάλω μιαν φωνήν, αν δοκιμάσει να μου βάλει σιέριν, μα νύχταν έξω πόσσω μας, αν πκιεί τζιαι καμιάν, εν να δυσκολευτώ να την κουμαντάρω.
- ΧΡΥ** Ξαναλαλώ σου. Όπως νιώθεις έτσι να κάμνεις. Άτε να πάω·γιω. Να της πάρω τα καλά μαντάτα.
- ΠΕ** Να πας στο καλόν μάμμα. Τζιαι σιαιρετίσματα στη χαρτωμένην μου.

ΧΡΥ Μετά χαράς (Φεύγει)

ΠΕ Κακόν που σου έκαμα Μαρούλλα μου.

ΣΚΗΝΗ

(Τραγούδι “Λούλλα μου Μαρούλλα μου”. Η δεύτερη στροφή)

ΠΕ (Κάθεται και καθαρίζει σιτάρι σε ένα κόσκινο) (Μπαίνει η Μουχτάρενα στις μύτες των ποδιών της. Τού κλείνει τα μάτια)

ΠΕ Εσού είσαι Μαρούουου... Αντιγόνη μου

ΜΟΥ Ναι Πετράκη μου εγώ είμαι

ΠΕ Καλώς ώρισες Αντιγόνη μου...

ΜΟΥ Κλείσε λλίον τα μματούδκια σου Πετράκη μου τζι έχω σου μιαν έκπληξη.

ΠΕ Είντα έκπληξη;

ΜΟΥ Άμα σου την πω είντα έκπληξη εν νάνει;

ΠΕ (Προσποιείται τον αθώο) Όι να μου βάλεις σιέριν όμως...

ΜΟΥ Είσαι με τον νουν που γεννήθηκες ρε μωρόν; Είντα να προλάβω να σου κάμω δαμέ στην μέσην της αυλής; Είμαστιν τίποτε... στρούθοι, που ώσπου να μιτσοκαμμήσεις... βρέθεται ο ένας πασ’τον άλλον;

ΠΕ Δεν έσει κανέναν έσσω τζιαι φοούμαι.

ΜΟΥ Φάσαι που λλόου μου ρε μωρόν;

ΠΕ Μπορεί να με παρασύρεις τζιαι να με πάρεις στην καμαρούαν μου.

ΜΟΥ Τζι είνταν πο’ν να σου κάμω στην καμαρούα σου;

ΠΕ Ό,τι κάμνουν ούλλοι οι χαρτωμένοι.

ΜΟΥ Τζι είντα κάμνουν ούλλοι οι χαρτωμένοι;

ΠΕ Παίζουν τζιαι φιλιούνται.

- ΜΟΥ** Τζείνοι π' αγαπκιούνται εν φυσικόν να παίζουν τζιαι να φιλιούνται.
- ΠΕ** Ναι... μα μπορεί να μου γελάσεις να μου κάμεις κανέναν μωρόν τζι να φύεις να μ' αφήσεις.
- ΜΟΥ** Μα να κάμουμεν μωρόν με το φιλίν;
- ΠΕ** Ένεν έτσι που γίνουονται τα μωρά;
- ΜΟΥ** Πόθθεν τ' άκουσες;
- ΠΕ** Είδα
- ΜΟΥ** Πκοιους είδες;
- ΠΕ** Είδα τον πετεινόν που κουκκουφά την τζεφαλούαν της όρνιθας τζιαι γεννά αβκόν. Το ίδιον κάμνουν τζι οι στρούθοι. Τωρά το παραδέχτηκες.
- ΜΟΥ** Εν αθών περιστέριν ρε τούτον το μωρόν.
- ΠΕ** Ένεν έτσι που γίνουονται τα μωρά;
- ΜΟΥ** Όιιιιι. Πρώτα πρώτα ο άθρωπος εν θηλαστικόν. Έν τζι εν πουλλίν.
- ΠΕ** Είντα πα να πει θηλαστικόν;
- ΜΟΥ** Θηλαστικόν εν τζείνον που βυζάννει.
- ΠΕ** Που βυζάννει βυζίν όξα πιππίλλαν;
- ΜΟΥ** Εν σαν το καττίν το καμμούμενον ρε τούτον το μωρόν. Ο παπάς σου δεν σου παραντζυλεν καμιάν φοράν Πετράκη μου;
- ΠΕ** Όι
- ΜΟΥ** Τον άταχτον τον παπάν του Πετράκη μου. Δεν πειράζει Πετρούτσο μου. Θα σου παραντζύλω εγώ.
- ΠΕ** Πότε εν να μου παραντζύλεις;
- ΜΟΥ** Άμα είσαι έτοιμος.
- ΠΕ** Τζιαι ποτε θάμαι έτοιμος;
- ΜΟΥ** Εγιώ θα καταλάβω. Μα μεν φοάσαι ρε μωρόν. Μπορεί να κρούζω, να πεθανίσκω για λλόου σου, μα δεν πρόκειται να

σου ντζύσω αν δεν το θέλεις τζι εσύ. Άμα βαρεί η πούγκα σου τζι άμα κατέχεις καμιά θέση σαν τη δική μου, βουρούν σε, δεν βουράς. Έρχονται τζιαι βρίσκουν σε. Μα τούτους εβαρύθηκα τους. Εγιώ εσένα θέλω. Που είσαι αθώος, που είσαι τρυφερός όπως το καρτουππούιν του μαρουλιού. Μα θέλω να με θέλεις τζι εσύ. Θέλω να μ'αγαπάς όπως σ'αγαπώ τζι εγιώ. Γιατί εν τούτον που κάμνει τη διαφοράν.

ΠΕ Μα εν τζιαι ξέρω εγιώ που τουν τες δουλειές Αντιγόνη μου.

ΜΟΥ Σιγά σιγά θα μάθεις. Θα σε μάθω εγιώ μωρό μου. Μα έλα. Κλείσε τα μματούδκια σου

ΠΕ Εντάξει. Μα να είσαι φρόνιμη Νόνη μου. **(Κλείνει τα μάτια του)**.

ΜΟΥ Θα είμαι. **(Βγάζει από την τσέπη της ένα χρυσό ρολόι και του το φορεί)**.

ΠΕ Μα είνταν που μου κάμνεις;

ΜΟΥ Δείχνω σου... εκδηλώννω σου την αγάπη μου. **(Τον φιλά στον λαιμό)**

ΠΕ Καρκαλιούμαι... καρκαλιούμαι... καρκαλιούμαι...

ΜΟΥ Πάει... ετέλειωσα. Άνοιξε τα μματούδκια σου τωρά.

ΠΕ Οουου μάνα μου είντα όμορφον που ένει.

ΜΟΥ Αρέσκει σου;

ΠΕ Εν ν'αζουλέψουν ούλλοι άμα με δουν να το φορώ.

ΜΟΥ Που δα τζιαι δα εγιώνι θα σε ντύννω.

ΠΕ Εν να κρεπάρουν που την αζούλαν τους.

ΜΟΥ (Στον εαυτό της) Τζι εγιώ θα σε ξιντύννω μανιτάρι μου....

ΠΕ Τζιαι πρώτοι πρώτοι οι φίλοι μου.

ΜΟΥ Κουκλί μου **(Πιάνει τα χείλη του και του δίνει ένα σκαστό φιλί)**

ΠΕ Μααα... εν χρυσόν το ρολόϊν μου Αντιγόνη μου;

ΜΟΥ Κοστεσσάρων καρατίων.

- ΠΕ** Εν νά'δωκες μίαν περιουσίαν γία να μου το γοράσεις!
- ΜΟΥ** Είντ'αζίαν έχουν τα ριάλια. Δεν σιαίρεσαι που το φορείς;
- ΠΕ** Σιαίρομαι.
- ΜΟΥ** Εεε... όση χαράν σουδωκα, εν εκατόν φορές τόση η δική μου.
- ΠΕ** Αρέσκουν μου τα ακριβά πράματα Νόνη μου... μα έσειει άλλα πράματα που έχουν πκιο πολλήν αξίαν.
- ΜΟΥ** Ό,τι πεθυμήσεις ζήτα μου το.
- ΠΕ** Θα στήσουμεν σπιτικόν... θα κάμουμεν οικογένειαν.
- ΜΟΥ** Ναι Πετρούτσο μου.
- ΠΕ** Τζι άμα μου μάθεις τον τρόπον θα κάμουμεν μωρά.
- ΜΟΥ** Όσα θέλεις τριανταφυλλένε μου. Έλα να πάμεν μέσα.
- ΠΕ** Είντα να κάμουμεν;
- ΜΟΥ** Να σου μάθω τον τρόπον.
- ΠΕ** Είμαι έτοιμος τωρά Νόνη μου;
- ΜΟΥ** Ναι, είσαι.
- ΠΕ** Εν το καταλαβαίννω.
- ΜΟΥ** Καταλαβαίννω το εγιώ.
- ΠΕ** Πόθθεν το καταλαβαίννεις;
- ΜΟΥ** Έλα να πάμεν μέσα να σου εξηγήσω.
- ΠΕ** Μα γίατί να πάμεν μέσα;
- ΜΟΥ** Τούτην τη δουλειάν δεν τη μαθαίννεις θεωρητικά. Μαθαίννεις την πραχτικά.
- ΠΕ** Εν καταλαβαίννω είντα μου λαλείς.
- ΜΟΥ** Πρέπει να δεις γία να μάθεις.
- ΠΕ** Δείξε μου Νόνη μου.
- ΜΟΥ** Δεν γίνετα δαμέ μωρό μου. Κατάλαβε το. Θα γενούμεν θέαμα. Έλα... σήκου. **(Τον τραβά)**

ΠΕ Αντιγόνη είπες ότι αν δεν θέλω δεν πρόκειται να μου ντζύσεις.

ΜΟΥ Πετράκη δεν αντέχω άλλον.

ΠΕ Αντιγόνη πρέπει να κουβεντιάσουμεν.

ΜΟΥ Ένεν ώρα για κουβέντες.

ΠΕ Εγίω θέλω να κουβεντιάσουμεν.

ΜΟΥ Είντα να κουβεντιάσουμεν;

ΠΕ Μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης.

ΜΟΥ Δεν μου έσιεις εμπιστοσύνην Πετράκη;

ΠΕ Θέλω καλλίτερον μέλλον για παιδικιά μας.

ΜΟΥ Θα το έχουν....

ΠΕ Αρσενικά τζιαι θηλυκά

ΜΟΥ Αρσενικά τζιαι θηλυκά.

ΠΕ Ίσα δικαιώματα... ίσες ευθύνες.

ΜΟΤ Ούλλα ίσια ίσια....

ΠΕ Ανθρώπινα δικαιώματα εξασφαλισμένα

ΜΟΥ Εξασφαλισμένα... Πετράκη εν να με πελλάνεις σήμερα.

ΠΕ Θέλω να μου υποσχεθείς.

ΜΟΥ Υπόσχομαι σου.

ΠΕ Θέλω να μου δώκεις τον λον σου.

ΜΟΥ Διώ σου τον.

ΠΕ Δεν θέλω να μ'αφήκεις άκληρον.

ΜΟΥ Δεν θα σε αφήκω.

ΠΕ Δεν θέλω να κάμνω πεζοδρόμιον.

ΜΟΥ Δεν θα κάμνεις.

ΠΕΣ Δεν θέλω να πουλώ το κορμί μου για ν'αναθρέψω τα παιδικιά μου.

ΜΟΥ Δεν θα το πουλάς.

ΠΕ Θέλω διαμοιρασμόν της εξουσίας τζιαι του πλούτου.

ΜΟΥ Ό,τι έχω εν δικά σου. Χάρισμα σου. Πικιάσ' τα.

ΠΕ Ελεύθερην διακίνησιν αγαθών τζιαι υπηρεσιών.

ΜΟΥ Ελεύθερη... ελεύθερηηηη...

ΠΕ Θέλω να πέσει τζι ό,τι μας χωρίζει....

ΜΟΥ Ππέφτει... έπεσεν.... ωωωχ... ωωωωχ...

(Τραγούδι. Χορεύουν)

ΜΟΥ Έλα Πετράκη μου τζι εν να κρεπάρω
Μεν μ'αντιστέκεσαι θα σε μουντάρω
Εν τζιαι γλιτώννεις μου με τσιαλιμούδκια
θέλω να χαρώ τα δικυ σου τα σιειλούδκια.

ΠΕ Άφησ' με Νόνη μου μεν με πιέζεις
Με τα αιστήματα μου να μεν παίζεις

ΜΟΥ Δεν υποφέρω πκιον, δεν με προσέχεις
κρούζω τζιαι πονώ, πε μου ότι με θέλεις.

ΠΕ Θέλω υπογραφή τωρά να μου βάλεις
συγκληρονόμο σου για να μας κάμεις

ΜΟΥ Τζι αν σου τη βάλω τι θα κερτίσω;

ΠΕ Κάμε το Νόνη μου τζι εν να σε φιλήσω

ΜΟΥ Έλα να πάμεν μέσα λλίον μόνον

ΠΕ Κάμε υπομονήν τζιαι θέλω χρόνον
Να μ'εξασφαλίσεις τζι ύστερα θωρούμεν.

ΜΟΥ Θα το σκεφτώ τζιαι θα τα ξαναπούμεν.

ΣΚΗΝΗ

(Ο Κωστής κάθεται και κρατά μια θηλιά μαλλί στα δυο του χέρια. Ο Σοφοκλής κρατά την άκρη του μαλλιού και την τυλήγει σε κουβάρι)

ΣΟ ΄νταν πον να τες ταΐσουμε πάλε σήμερα;

ΚΩ Εγιά κάμνω τους κουτσιά τζιαι θα τους αννοίξω τζιαι κανέναν κουτοτσάρτελλον. Μα φαίνεται πως εν κακόψητα. ΄Εσειι που το πρωίν που τάχω τζιαι χογλούν μα ακόμα δεν ημπαίννει το δόντι σου πάνω.

ΣΟ ΄Επρεπεν να τα βάλεις που τα ψες εις τον φουσκόν.

ΚΩ ΄Βεβαλα τα... τα ανάφεντα.

ΣΟ Εγιά λαλώ να τους χογλάσω λλία μακαρούνια τζιαι να τους κάμω τζιαι λλίους κκιοφτέδες με το πόλιπι.

ΚΩ Παναγία μου ρε Σοφοκλή. Δεν αντέχω πκιον τουν τες δουλειές. Κάθε μέρα που περνά φαίνεται μου χρόνος. Που την ημέραν προ παντός π' αποφασίσαμεν να κινηθούμεν, να γλιτώσουμεν που λλόου τους, έχασα τέλεια την υπομονή μου. Απορώ είντα λοής αντέξαμεν τόσα χρόνια τούτον τον ζυόν.

ΣΟ Τόσα χρόνια εχωνέψαμεν το πως είμαστιν δούλοι. Τωρά αρκέψαμεν πάλε να ελπίζουμεν, πως κάτι μπορεί να γενεί, πέρκι αλλάξει η μοίρα μας. Για τούτον τζι επαηρτίσαμεν. **(Ο Πετρήσ έρχεται απέξω με μία στάμνα στον ώμο.)**

ΚΩ Πώς πάει η υπόθεση; Προχωρεί; Είντα λαλεί ο Πετρήσ;

ΣΟ ΄Ετον πό'ρκεται τζιαι ρώτα τον.

ΚΩ ΄Ελα γιε μου να μας πεις. Τρώει μας η ένοια. Πώς πάει η υπόθεση μας; Άρκεψεν να τσιμπά το ψάριν;

ΠΕ Σιγά σιγά θκειε Κωστή. Εν θέλω να υποψιαστούν τίποτε τζιαι νά'ρτουν ούλλα πούκουπα.

ΚΩ Εν καλά που σκέφτεσαι γιε μου. Όμως πρέπει να ξέρεις τζιόλας, πως άμα παρατραβά μια υπόθεση, αρκινά τζιαι κρυανίσκει.

ΠΕ Μιαν εβτομάδα εν έσειι που μου κάμετε λον θκειε Κωστή.

- ΚΩ** Αρώτησες την για το πληρεξούσιον;
- ΠΕ** Τούτον εν το τελευταίον πο'ν να τη ρωτήσω, για να μεν υποψιαστεί.
- ΚΩ** Ούτε της άνοιξες κουβένταν;
- ΠΕ** Άνοιξα της.
- ΚΩ** Είντα της είπες;
- ΠΕ** Ότι θέλω να με εξασφαλίσει.
- ΚΩ** Με πκοιον τρόπον;
- ΠΕ** Να με κάμει συγκληρονόμον της.
- ΚΩ** Τζιαι τούτον πώς θα μας οφελήσει;
- ΣΟ** Εν καλά που σκέφτην ο Πετρής. Άμα σπάσει το μονοπώλιον των γεναικών που την μουχτάρεταν. Τότε θα σπάσουν τζι οι άλλες.
- ΚΩ** Τζι είντα σου απάντησεν;
- ΠΕ** Τζιαμέ που πήα να πιστέψω πως εν να την καταφέρω... άξιππα άλλαξεν χαβάν τζι είπεν μου να γράψω τες απαιτήσεις μου σ' ένα χαρτίν τζι άλλην φοράν κουβενκιάζομεν τες.
- ΚΩ** Να την πετύχεις σε στιγμήν αδυναμίας.
- ΣΟ** Το πληρεξούσιον ναν ο στόχος σου. Τούτον εν η δύναμη τους. Κατάλαβε το.
- ΠΕ** Καλάν... καλάν...

(Ακούονται οι τρείς γυναίκες να έρχονται τραγουδώντας)

**Έσυρα το μήλον τζι εν ετζύλησεν
τζι είπα να τον φιλήσω τζι εν εκαήλησεν**

- ΠΕ** Αλλάξετε κουβένταν. Άκου τες πό'ρκουνται.
- ΣΟ** Θα κάμω έναν τρικόν της Χρύσας μου με τούτον το μαλλίν, που θα βκάλει τον σιειμώναν χωρίς να νιώσει την κρυάδαν... **(Μπαίνουν μέσα αγκαλιασμένες συνεχίζοντας το τραγούδι)** Καλώς τες... καλώς τες αφέντισσες μας. Επεράσετε ωραία; Εδιασκεδάσετε καλά; **(Συνεχίζουν χωρίς να τους υπολογίζουν)**

**Έσυρα το μήλον πασ'τα δώματα του
τζι εν να με πελλάνει με τα καμώματα του.**

ΣΚΗΝΗ

- ΠΕ** (Κρατά ένα λουλούδι και του μαδά τα πέταλα) Μ' αγαπά δεν μ' αγαπά. Μ' αγαπά δεν μ' αγαπά... μ' αγαπά δεν μ' αγαπά...
- ΜΑ** (Φωνάζει από τον τοίχο) Πετράκη... Πετράκη... Πετράκη
- ΠΕ** (Βγαίνει από μέσα, κάνοντας αέρα με μια βεντάλια.) Πκοια μου φωνάζει μέσα στη βράσιν του μεσομερκού;
- ΜΑ** Άμε ύρευκε.
- ΠΕ** Εσού είσαι Μαρούλλα;
- ΜΑ** Όι. Είμαι η Τταλλού η προξενήτρα.
- ΠΕ** Είντα θέλεις;
- ΜΑ** Να σου προξενήσω τη μουχτάραιναν.
- ΠΕ** Μαρούλλα είπα σου να μ' αφήκεις ήσυχον.
- ΜΑ** (Μπαίνει στην αυλή) Πετράκη περιμένω απάντησιν. Έδωκα σου πολλές ημέρες διορίαν τζια δικαιούμαι μιαν εξήγησιν.
- ΠΕ** Πόσες ημέρες επεράσασιν Μαρούλλα;
- ΜΑ** Θέλω να μου πεις είντα σου τάξαν τζαι πούλησες με.
- ΠΕ** Τίποτε δεν μου τάξαν.
- ΜΑ** Τωρά που είμαστιν μόνοι μας, πε μου κατάμουτρα ότι δεν μ' αγαπάς τζι ορκίζομαι να κόψω κάθε επαφή μαζί σου.
- ΠΕ** Δεν είπα Μαρούλλα πως δεν σ' αγαπώ. Αγαπώ σε. Αγαπώ σε σαν μιαν καλήν φίλην. Σαν μιαν καλήν γειτονοπούλλαν που μεγαλώσαμεν μαζίν τζι εκάμαμεν μαζίν τα όνειρα μας. Όνειρα τρελλά της παιδικής μας ηλικίας.
- ΜΟΥ** Που τα κατάστρεψεν η μάνα σου.
- ΠΕ** Τζι η μάνα σου.
- ΜΑ** Οι μανάες μας.

- ΠΕ** Εν για το καλόν μας Μαρούλλα που τό'καμα. Δεν θέλω, ένεκα της φτώσιας, να τσακκωνούμαστιν ώσπου ζιούμεν.
- ΜΑ** Δεν εν τούτη η αλήθεια Πετράκη τζιαι ξέρω το.
- ΠΕ** Εσού θωρείς το σήμερα, μα γιώ θωρώ μακρυά Μαρούλλα.
- ΜΑ** Πετράκη... έσαι δέκα μέρες να τζοιμηθώ. Όσον να πα να κλείσω μμάτι θωρώ σε ομπρός μου τζιαι συντρομάσσομαι. Σηκώννομαι τζιαι γυρίζω τζιαι φωνάζω τόνομα σου, με την ελπίδαν να μου συντύσιεις, να μου εξηγήσεις το γιατί... γιατί... γιατίιι... Γιατί να μου το κάμεις τούτον το κακόν; Γιατί να με απαρηνηθείς; Δωσ' μου μιαν απάντησιν.
- ΠΕ** Μεν με βασανίζεις άλλον
- ΜΑ** Γιατίιι... γιατίιι... γιατίιι...
- ΠΕ** Μεν ρωτάς το γιατί. Δεν υπάρχει απάντηση. Έτσι πρέπει. Έτσι το θέλει η μοίρα μας. Να θυσιαστούμεν εμείς, για να ζήσουν καλλίττερα τζείνοι πον νάρτουν.
- ΜΑ** Πετράκηηηηη
- ΠΕ** Ναι
- ΜΑ** Όγκοιος θέλει τα πολλά χάννει τζιαι τα λλία.
- ΠΕ** Θέλω να μιλήσω. Θέλω να τα πω. Τζι όμως δεν πρέπει. Έδωκα τον λον μου.
- ΜΑ** Σε πκοιον έδωκες τον λον σου; Για πκοιον σκοπόν έδωκες τον λον σου;
- ΠΕ** **(Παύση)** Μόνον έτσι θα σε κερτίσω Μαρούλλα μου για πάντα.
- ΜΑ** Θα με κερτίσεις για πάντα, αν πάρεις την μουχτάρενα;
- ΠΕ** Ναι. Θυσιάζω την τιμήν μου για λλόου σου.
- ΜΑ** Μα άμα σε ξιζουμίζει η μουχτάρενα ίντα να σε κάμω; Να σε κρατώ τζιαι να γυρίζω τα παναύρκα, να εξιστορώ τον βίον σου μιτά της;
- ΠΕ** Έσιε μου εμπιστοσύνην Μαρούλλα.
- ΜΑ** Τα έργα σου δεν μ' αφήνουν να σου έχω εμπιστοσύνην.

- ΠΕ** Μαρούλλαααα
- ΜΑ** Ναι
- ΠΕ** Μαρούλλαααα
- ΜΑ** Μίλα
- ΠΕ** Μαρούλλαααα
- ΜΑ** Πε μου... προσπαθείς να μάθεις τόνομα μου;
- ΠΕ** **(Μεγάλη παύση)** Εν εικονικός ο αρραβώνας μου Μαρούλλα.
- ΜΑ** Εικονικός;
- ΠΕ** Ναι.
- ΜΑ** Μίλα καθαρά.
- ΠΕ** Ναι λαλώ σου.
- ΜΑ** Πκοιος σ'έβαλεν να το κάμεις;
- ΠΕ** Δεν θα σου πω τίποτε άλλον.
- ΜΑ** Η μάνα σου;
- ΠΕ** Σε παρακαλώ.
- ΜΑ** Ο τζύρης σου;
- ΠΕ** Μεν επιμένεις;
- ΜΑ** Άντρας ή γεναίκα;
- ΠΕ** Άδικα με πιέζεις. Μα για ένα νάσαι σίουρη. Το πρώτον πράμαν που προνοεί το σχέδιον εν η επανένωση μας.
- ΜΑ** Πκοιο σχέδιον; Εξήγα μου. Ίσως μπορώ να βοηθήσω.
- ΠΕ** Ούλλα τα κακά ξεκινούν που τη μανιάν για την εξουσίαν Μαρούλλα μου.
- ΜΑ** Δεν καταλαβαίννω.
- ΠΕ** **(Παύση)** Είδαν οι άντρες την αδυναμίαν που μου είσιεν η μουχτάρενα τζι ετάξαν μου να σε δώκουσιν σε μέναν, αν τους βοηθήσω να πάρουν την εξουσίαν.
- ΜΑ** Ώστε έτσι....

- ΠΕ** Ναι.
- ΜΑ** Τζιαι με πκοιον τρόπον θα τους βοηθήσεις;
- ΠΕ** Δεν ημπορώ να σου πω τίποτε άλλον.
- ΜΑ** Πετράκηγηη...
- ΠΕ** Πρώτα πρώτα θέλω να ξέρω. Αγαπάς με;
- ΜΑ** Αμφιβάλλεις ακόμα;
- ΠΕ** Τζι εν θα προδώσεις την αγάπη μας;
- ΜΑ** Πετράκη μου... θα θυσιάζα τα πάντα για νάμαστε μαζί.
- ΠΕ** Θα θυσιάζες τα πάντα;
- ΜΑ** Κοίταξε με στα μμάδκια τζιαι θα καταλάβεις.
- ΠΕ** Ναι. Είμαι σίγουρος για την αγάπη σου αγάπη μου.
- ΜΑ** Σ' ευχαριστώ.
- ΠΕ** Άκου να δεις. Πρώτα πρώτα πρέπει να μάθουμεν πού έσειι φυλαμένον τζείνον το καταραμένον το πληρεξούσιον η μουχτάρενα.
- ΜΑ** Ξέρω πού το έσειι.
- ΠΕ** Πού;
- ΜΑ** Στο κεντρικό συνεργατικόν της περιοχής μας.
- ΠΕ** Μπράβο. Επόμενο βήμα. Πρέπει νάβρουμεν τρόπον να περάσει το πληρεξούσιον στα σιέρκα μας.
- ΜΑ** Μεν έσειεις καμιάν ένοιαν. Άκου ίνταν πον να σου πω τζιαι βελόνιαζε.

(Τραγούδι. “Η γυναίκα είναι ζημιά” με τον Πάριο)

ΣΚΗΝΗ

- ΧΑ** Ο λόγος που σας εκάλεσα να βρεθούμε εν πολλά σοβαρός.
- ΜΟΥ** Δεν εμπορούσες να μας πεις στον καφενέν;
- ΧΑ** Οι τοίσιιοι έχουν αφκιά. Δεν εμπιστεύομαι κανέναν τζιαι καμιάν.
- ΧΡΥ** Μίλα.
- ΧΑ** Έχω σοβαρές υποψίες ότι οι αρσενιτζιοί σχεδιάζουν να κάμουν πραξικόπημα να πκιάουν την εξουσίαν.
- ΜΟΥ** Πόθθεν ξεκινούν οι υποψίες σου;
- ΧΑ** Πρώτα πρώτα η σημερινή απουσία τους. Πότε ξαναφύαν πόσσω χωρίς να μας το πούν; Ο δικός σου είτε σου τίποτε κόρη Χρύσα;
- ΧΡΥ** Τίποτε.
- ΧΑ** Τζιαι δεν υποψιάζεσαι;
- ΧΡΥ** Τωρά που το λαλείς...
- ΜΟΥ** Αρκέψαν τζιαι ζώννουν με τα φίδκια.
- ΧΑ** Τζιαι πού να ακούσεις τα υπόλοιπα.
- ΜΟΥ** Μίλα τζι εν να κρεπάρω.
- ΧΑ** Άκουσα δκυο να ψιλοκουβενκιάζουν.
- ΜΟΥ** Πκοιους;
- ΧΑ** Θα σας πω άμα βεβαιωθώ.
- ΜΟΥ** Ήταν άντρες;
- ΧΑ** Άντρας τζιαι γεναίκα.
- ΜΟΥ** Γεναίκα τζι εκουβένκιαζεν με άντραν για θέματα εξουσίας;
- ΧΑ** Ναι
- ΜΟΥ** Συνεργάζεται δηλαδή με τους αρσενικούς.
- ΧΑ** Δεν το ξέρω ακόμα. Μπορεί να παίζει τόν ρόλον της. Μπορεί να τον ψαρεύκει. Μπορεί να θέλει να τον ιξιβάλει.
- ΜΟΥ** Πότε τους άκουσες να κουβενκιάζουν;

- ΧΑ** Προχτές το μεσομέριν
- ΜΟΥ** Τζιαι τωρά μας το λαλείς;
- ΧΑ** Είπα σας... έθελα να σιουρευτώ.
- ΜΟΥ** Πκοιαν εν τούτη που την καλύπτεις;
- ΧΡΥ** Αναρωθκίεσαι ακόμα; Η κόρη της εν νάνει.
- ΧΑ** Εεε ναι. Τζι εκουβένκιαζεν με τον γιον σου.
- ΧΡΥ** Ο γιος μου εν φυσικόν να πάρει το μέρος των αντρών.
- ΧΑ** Δηλαδή κατηγορείς την κόρη μου για προδοσίαν;
- ΧΡΥ** Εσού η ίδια την είδες.
- ΜΟΥ** Πάψετε... κανεί...
- ΧΑ** Ο γιος σου την επαράσυρεν.
- ΧΡΥ** Ο γιος μου εν αθώος. Δεν ισκέφτεται έτσι δουλειές.
- ΧΑ** Μπορεί ναν βαρτός που τους μεγάλους. Ναι. Σίουρα εν βαρτός. Τωρά εξηγούνται ούλλα. Ακόμα τζι ο αρραβώνας του με την Αντιγόνην εν μέρος του σχεδίου. Έπρεπεν να το καταλάβω. Γιατί... γιατί να μεν το σιεηττανευτώ;
- ΜΟΥ** Ααααα... αααα... αααα
- ΧΡΥ** Αντιγόνηηηηη... Άντιγόνηηηηη
- ΧΑ** Τι συμβαίνει;
- ΧΡΥ** Εγίνην τζίτρινη σαν το λεμόνιν. Βούρα φέρε λλίον νερόν. **(Η Χρύσα πάει μέσα. Την χτυπά στα μάγουλα)** Αντιγόνηηηηη.... Αντιγόνηηηηηη. Λιποθυμά. Λιποθυμά. Ελιποθύμησεν. Βούρα κόρη Χρύσα... κόρη Χρύσαααα **(Της τρίβει τους καρπούς των χεριών.)** Κόρη Χρύσαααα
- ΧΡΥ** **(Ερχεται με ένα μπουκάλι.)** Έλααα έλαααα
- ΧΑ** **(Της ρίχνει νερό στο πρόσωπο)** Ξύπνα... ξύπνα Αντιγόνη.... Αντιγόνη ξύπναααα.... Αντιγόνηηηηηη
- ΧΡΥ** Ίντα πάθεν έτσι σαν ήταν καλά καλούλλικα;
- ΧΑ** Πού θέλεις να ξέρω;

ΧΡΥ Σαν να συνέρχεται...

ΧΑ Παίζουν τα μματόφυλλα της.

ΧΡΥ Αντιγόννηη Αντιγόννηηη

ΧΑ Είσαι καλλίττερα;

ΧΡΥ Ίνταν πόπαθες;

ΜΟΥ Εκατάφερε με. Εγέλασεν μου.

ΧΑ Πκοιος σου γέλασεν;

ΜΟΥ Ο Πετρής.

ΧΑ Ο Πετρής!

ΜΟΥ Εκατάφερεν με τζι υπόγραφα του τζι έκαμα τον γενικόν μου πληρεξούσιον.

ΧΑ Τζιαι πότε γίνην τούτον;

ΜΟΥ Εχτές το πρωίν. Εκόψαμεν μόνοι μας τζι έκοψεν με πασ'το κρόδωμαν, όπως κόβκει ο κάττος την κάτταν. Τζι ακριβώς πάνω στην κρίσιμη στιγμήν έβαλεν με τζι υπόγραφα του.

ΧΑ Σαν νάσουν πρωτάρα κυρία Μουχτάρενα.

ΧΡΥ Αφού του έσεις αδυναμίαν ήταν φυσικόν να το κάμεις. Τζιαι τούτη η υπόθεση αφορά μανιχά εσάς τους δικυό.

ΜΟΥ Φοούμαι ότι αφορά μας ούλλες.

ΧΑ Ίντα λοής μας αφορά;

ΜΟΥ Επήρα σας στον λαιμόν μου.

ΧΑ Εξηγήθου

ΜΟΥ Με το πληρεξούσιον που του υπόγραφα δικαιούται να υπογράφει τζιαι να κάμνει τα πάντα στη θέση μου.

ΧΑ Ααααα;

ΜΟΥ Για να λείπουν ούλλοι σήμερα, ένας ο σκοπός τους. Θα πήαν να αποσύρουν το πληρεξούσιον που τη Συνεργατικήν για να μας πκιάουν την εξουσίαν.

- ΧΑ** Ίντα πράμα;
- ΧΡΥ** Ίντα πράμα;
- ΧΑ** Ρε Αντιγόνη μιλάς σοβαρά;
- ΜΟΥ** Φαίνομαι να αστείεύκω;
- ΧΡΥ** Αααα μάνα μου κακόν που πάθαμεν,
- ΧΑ** Δεν γίνεται να καθούμαστιν με σταυρωμένα σιέρκα.
- ΜΟΥ** Τι μπορούμεν να κάμουμεν τωρά;
- ΧΑ** Να πάμε στη συνεργατικήν πέρκι προλάβουμεν.
- ΧΡΥ** Ίντα στεκούμαστιν; Βουράτε. **(Καθώς πάνε να βγουν, ανοίγει η πόρτα και μπαίνουν ο Σοφοκλής και ο Κωστής με άλλα ρούχα και τον αέρα του νικητή)**
- ΜΟΥ** Προδότες...
- ΧΑ** Ιούδες....
- ΧΡΥ** Καθάρματα...
- ΜΟΥ** Φίδκια κολοβάααα
- ΧΡΥ** Δεν αντρέπεστε ρεεεεε. Εβάλατε πάνω το κοπελλούν να μας γελάσει;
- ΜΟΥ** Δεν θα περάσει ρε το δικόν σας.
- ΧΑ** Θα μετανώσετε πικρά για τούτον που κάμετε.
- ΧΡΥ** Αφού θέλετε πόλεμον θα τον έσιετε.
- ΜΟΥ** Πούντο ρε το πληρεξούσιον;
- ΧΑ** Μιλάτε ρε. Πούντο πληρεξούσιον.
- ΧΡΥ** Ελάτε να τουςβάλουμεν χαμέ να τους πικιάσουμεν ρε γεναίτζιες.
- ΣΟ** Τόσο βλάκες μας θεωρείτε; Να κρατούμεν το πληρεξούσιον πάνω μας;
- ΜΟΥ** Πού το έσιετε ρε καταχωνιασμένον;
- ΚΩ** Τζεί που το είσιετε εσείς τόσα γρόνια.

- ΧΑ** Περιπαίζετε μας ρε;
- ΣΟ** Για έναν πράμαν νάσαστιν σίουρες. Τζείνοι που το φυλάουν έχουν το καλά φυλαμένον.
- ΜΟΥ** Τζιαι πκοιοι εν τούτοι;
- ΣΟ** Δκυο που αγαπκιούνται.
- ΧΡΥ** Ο Πετρήσ τζιαι η Μαρούλλα.
- ΜΟΥ** Ο Πετρήσ τζιαι η Μαρούλλα;
- ΚΩ** Ναι.
- ΜΟΥ** Αγαπκιούνται ο Πετρήσ τζιαι η Μαρούλλα;
- ΚΩ** Ναι.
- ΧΑ** Ο Πετρήσ τζιαι η Μαρούλλα αγαπκιούνται;
- ΣΟ** Δεν το ξέρεις;
- ΧΑ** Πόθθεν να το μάθω; Γιατί δεν μου το είπες κόρη Χρύσα;
- ΧΡΥ** Πού θέλεις να το ξέρω;
- ΧΑ** Λαλείς ψέματα. Τωρά το μολόησες. Άμα είπεν ο άντρας σου... “δκυο που αγαπκιούνται”... έφυνεν σου τζι είπες ο Πετρήσ τζιαι η Μαρούλλα. Άρα έξερες το. Τζιαι κράτησες μου το μυστικόν. Για να καταφέρεις να τους χωρίσεις. Για να του δώκεις τη μουχτάρεναν πόσειι μάλια τζιαι ριάλια. Μα έτσι ήσουν πάντα. Ο νους σου εν πάνω στον παράν τζιαι πασ’τα μεγαλεία.
- ΧΡΥ** Έκαμα ό,τι επίστευκα σωστόν για τον γιον μου.
- ΚΩ** Εεεε κανεί. Σταματάτε να σκεφτούμεν.
- ΧΑ** Ίντα να σκεφτούμεν;
- ΣΟ** Τα παιδικιά μας εν χασιμιά.
- ΧΑ** Χασιμιά;
- ΚΩ** Δεν θέλουν να ζήσουν μιτά μας, έτσι που γινήκαμεν λαλούν.
- ΧΡΥ** Τζιαι πού επήαν;
- ΣΟ** Δεν μας είπαν.

- ΧΑ** Αν πάθει τίποτε η κόρη μου, θα μου το πκιερώσεις ακριβά ρα παραόπιστη.
- ΧΡΥ** Πκοια εν η παραόπιστη ρα κκιλιντζήρα;
- ΧΑ** Κκιλιντζήρα είσαι σου τζι ούλλον σου το σόϊν βραααα
- ΚΩ** Εεεε... κανεί.... κανείειει...
- ΧΑ** Τράβα πίσω εσού που την μέσην να με φάεις καμιάν κατατζιέ-φαλα..
- ΣΟ** Σταματάτε. Να δούμεν ίνταν πον να κάμουμεν.
- ΜΟΥ** Ίνταν πον να κάμουμεν; Αφού δεν έσιετε το πληρεξούσιον δεν ημπορείτε να πάρετε την εξουσίαν.
- ΚΩ** Μα ούτε τζι εσεις το έσιετε. Άρα δεν ημπορείτε να την κρατήσετε.
- ΧΡΥ** Τζιαι τωρά;
- ΧΑ** **(Ξεφουσκώνει)** Εγιώ θέλω την κόρη μου.
- ΧΡΥ** **(Κι αυτή το ίδιο)** Τζι εγιώ τον γιον μου.
- ΜΟΥ** Εγιώ θέλω τη θέση μου.

(Κλαίνε και οι τρείς. Τραγούδι “ Να πεθάνουν οι γυναίκες” με τον Πανταζή)

ΣΚΗΝΗ

(Ο Σοφοκλής και ο Κωστής κάθονται στο τραπέζι)

- ΣΟ** Ρε γεναίκαααα... είπα σου κάμε μας έναν καφέν τωρά
- ΧΡΥ** (Από μέσα) Να σηκωστείς να τον κάμεις μόνος σου.
- ΣΟ** Δεν θέλω να σου ξαναπώ τον λον.
- ΧΡΥ** Να πήξεις τζιαι ν'αννοιξεις σαν τον μάμπουρον. (Κλάμα μωρού)
- ΚΩ** Ρε γεναίκαααα... πελλέτα να δεις ίνταν πόσει το μωρόν τζιαι κλαίει.
- ΧΑ** (Από μέσα) Εσέναν κοττούν τα πόδκια σου νάρτεις να το δεις;
- ΚΩ** Μα όι να σου λαλώ τζιαι να μου λαλείς. Αμαν. Δεν την αντέχω πκιον. Δεν περνά μέρα που να μεν ιτσακκωθούμεν. Κάθε μέρα γινούμαστιν μαλλιιά κουβάρκα.
- ΣΟ** Έτσι που τα κάμαμεν ίνταν που καρτεράς γείτο;
- ΚΩ** Πκοιος μας το λάλεν πως έθεν να πάθουμεν έτσι χαττάν. Εγίώ φταίω. Εγίώ που είχα τουν την ιδέαν.
- ΣΟ** Πού να το ξέραμεν γείτο πως έθεν νάρτουν έτσι τα πράματα. Να χάσουμεν τζιαι το πληρεξούσιον τζιαι τα παιδικιά μας.
- ΚΩ** Αααχ Μαρούλλα μου Μαρούλλα μου τζιαι πού είσαι κόρη μου. Εν τούν το μαράζιν πον να με ββάλει.
- ΣΟ** Μεν απελπίζεσαι γείτο μου.
- ΚΩ** Δεν ημπορώ δίχα την αντζιέλισσα μου ρε γείτο.
- ΣΟ** Εγίώ μπορώ δίχα το γιούδι μου; Μα ίνταν πον να κάμουμεν; Να πάμεν να πνιούμεν;
- ΧΡΥ** (Βγαίνει από μέσα) Πε μου... Θα την περάσεις το πρωινόν με την κουβένταν σήμερα; Δεν θάρτεις να μαειρέψεις;
- ΣΟ** Να μαειρέψεις εσού πον η δουλειά σου.
- ΧΡΥ** Να μείνεις νηστικός καλό. Εγίώ πάω τζιαι τρώω έξω.
- ΣΟ** Τόλμα να βκείς το ζωπόρτιν.

- ΧΡΥ** Εν να σταθείς ομπρός μου;
- ΧΑ** **(Βγαίνει από μέσα)** Ρε Κωστήηη... πάω στον καφενέν.
- ΚΩ** Πού εν να πάεις ρα!
- ΧΑ** Όπου θέλω πάω τζι εν διώ λοαρκασμόν.
- ΧΡΥ** Φύε ρε π'ομπρός μου.
- ΣΟ** Λάμνε να μαειρέψεις λαλώ σου
- ΧΡΥ** Εσού να μαειρέψεις. **(Κλάμα μωρού)**
- ΧΑ** Λάμνε στο μωρό σου Κωστή.
- ΚΩ** Τούτη εν δουλειά δική σου.
- ΧΑ** Όι να σου λαλώ τζαι να μου λαλείς. **(Γίνονται κουλουβάχατα)**
- ΜΟΥ** **(Μπαίνει από τον δρόμον.)** Εεεεεεεε κανεί πκιον. Νισά-φιν.
- ΧΡΥ** Δεν υποφέρονται ρε Αντιγόνη.
- ΧΡΥ** Εσπάσαν μας πκιον.
- ΣΟ** Εμείς όξα εσείς;
- ΧΑ** Εσηκώσασιν πανκιέραν.
- ΚΩ** Μούλλωννε γεναίκα.
- ΧΑ** Εσού να μουλλώννεις.
- ΜΟΥ** Σταματάτε. Κάτσετε κάτω τζιαι πρέπει να κουβενκιάσουμεν σοβαρά. **(Κάθονται γύρω από το τραπέζι)**
- ΧΡΥ** Κάτσε δίπλα μου να σε φτάννει το σιέριν μου.
- ΣΟ** Θα τη φάεις μεσ'τα μούτρα τζιαι θαν ούλλη δική σου.
- ΜΟΥ** Σιωπήν είπα.
- ΚΩ** Λάλε να τελειώννουμεν. Να μεν θωρούμεν τα μούτρα τους
- ΜΟΥ** Τούτον ούλλον το κακόν γίνεται επειδή υπάρχει... κενόν εξουσίας; Τζι αν συνεχίσουμεν έτσι θα καταστραφούμεν. Δεν σηκώννει αναβολή. Πρέπει να βγάλουμεν νέαν κοινοτικήν αρχήν. Νέον κοινοτάρχην, να βάλει τάξη στο χωρκόν.

ΣΟ Σε τούτον είμαστιν ούλλοι σύφωνοι.

ΜΟΥ Όποθεν τζι αν περάσω ακούω κόσμον να τσακκώννεται. Ο καθένας θέλει να γίνεται το δικόν του. Ο καθένας θωρεί μόνον το συμφέρον του. Κανένας δεν σέβεται κανέναν. Κανένας δεν σέβεται τον νόμον τζιαι την τάξιν. Κάπκοιος πρέπει να την επιβάλει επί τέλους. Τζιαι τούτος που θα μπορέσει να το κάμει εν ο νέος ο μουχτάρης, αφού εξασφαλίσει την εμπιστοσύνη του εκλογικού σώματος.

ΚΩ Τζιαι πκοιον προτείνει η αφενκιά σου;

ΜΟΥ Θέλει τζιαι ρώτημα;

ΧΡΥ Την Αντιγόνην θέλουμεν.

ΣΟ Πάλε γεναίκαν! Κανεί. Εγώ προτείνω τον Κωστήν.

ΧΑ Ο Κωστής δεν διοικεί το σπίτιν του όι να διοικήσει το χωρ-
κόν.

ΧΡΥ Η εξουσία ανήκει στες γεναίτζιες.

ΚΩ Η εξουσία εν δική μας πκοιον. Για πάντα.

ΣΟ Νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

ΜΟΥ Μόνον εις τον ύπνον σας θα θωρείται εξουσίαν.

**(Εμφανίζονται στην πόρτα ο Πετρής και η Μαρούλα. Κρατι-
ούνται απ'το χέρι.)**

ΧΡΥ Πετρή μου

ΧΑ Μαρούλλα μου

ΣΟ Καλώς ήρτες γιε μου.

ΚΩ Καλώς ήρτες κόρη μου

ΜΟΥ Καλώς ήρτες Πετρή μου

ΟΛΟΙ Εεεεεε....

ΧΡΥ Πέτε μας. Είσαστιν καλά;

ΧΑ Πού επήετε;

ΧΡΥ Πού εχαθήκετε;

- ΧΑ** Πού εμεινίσκετε;
- ΧΡΥ** Ήταν που τρώετε;
- ΧΑ** Πέτε μας.
- ΧΡΥ** Συντύσιετε μας.
- ΧΑ** Να ακούσουμεν τη λαλιά σας.
- ΚΩ** Ύστερα λαλούν μας. Θωρείτε τους. Εν ποσταμένοι. Ταλαιπωρημένοι.
- ΣΟ** Σημασίαν έσειι που ήρταν.
- ΚΩ** Που τους έχουμεν κοντά μας.
- ΣΟ** Τζιαι θα μείνουσιν για πάντα.
- ΠΕ** Εξαρτάται που λλόου σας παπά.
- ΧΡΥ** Ήντα θέλεις να πεις γιε μου.
- ΜΑΡ** Θα μείνουμεν μόνον υπό όρους.
- ΠΕ** Αθθυμάστε το τούτον; **(Βγάζει από την τζέπη του ένα χαρτί)**
- ΟΛΟΙ** Το πληρεξούσιοοοο. **(Τρέχουν όλοι να το πάρουν)**
- ΠΕ** Μισό λεπτόν. Μεν ιβικιάζεστε. Να ακούσετε τους όρους μας πρώτα.
- ΜΑ** Αν θέλετε να μείνουμεν μιτά σας, πρέπει να υποσχεθείτε ότι θα σταματήσετε τον πόλεμον για την εξουσίαν.
- ΠΕ** Ότι άντρες τζιαι γεναίτζιες θάν ίσια ίσια.
- ΜΑ** Κανένας δεν θα επιβάλλεται στον άλλον
- ΠΕ** Κανένας δεν θα εκμεταλλεύεται τον άλλον
- ΜΑ** Ίσα δικαιώματα....
- ΠΕ** ίσες ευθύνες.
- ΜΑ** Αλλιώς φεύκουμεν τζι εν μας ξαναθωρείτε.
- ΜΟΥ** Δώστε μας λλίες ημέρες να το σκεφτούμεν.
- ΠΕ** Τωρά θ'αποφασίσετε.

ΜΟΥ Να πάρουμεν τζιαι μιαν άλλην γνώμην. Να συμβουλευτούμεν κανέναν που έσκει περίτου πείραν που λλόου μας.

ΜΑ Το πρόβλημα εν δικόν μας τζιαι μόνοι μας θα το λύσουμεν.

ΠΕ Δεν θέλουμεν με κανέναν τρόπον επιδιαιτησίαν.

ΧΡΥ Εγιά νομίζω πως δεν εν άσημη ιδέα.

ΧΑ Τζι εγιά το ίδιον.

ΧΡΥ Παρά να χάσω τον γιον μου

ΧΑ Τζι εγιά την κόρη μου.

ΜΟΥ Τζιαι μουχτάρην ίντα λοής εν να βκάλλουμεν;

ΠΕ Θα προκηρύσσουμεν εκλογές

ΜΑ Τζιαι θάχουν δικαίωμαν υποψηφιότητας τζιαι άντρες τζιαι γεναίτζιες.

ΠΕ Τζιαι μακάρι να βκαίννει ο πκιο άξιος.

ΜΑ Ακούμεν. Συφωνάτε; **(Μαζεύονται όλοι σε ένα κύκλο και κάνουν πως συζητούν μαγαλοφώνως, καυγαδίζοντας. Σταματούν απότομα)**

ΟΛΟΙ Συφωνούμεν.

ΠΕΤ **(Σηκώνει ψηλά το πληρεξούσιον)** Τζιαι με τούτον ίνταν πον να γενεΐ; **(Ορμούν όλοι να το πιάσουν)** Πίσω... μακρυσά....

ΣΟ Να το κάψουμεν γιε μου.

ΠΕ Να το κάψουμεν ναι. Εδώ και τώρα.

(Ρίχνουν σπύρτο σε μία κούπα και το καΐνε.)

ΚΩ **(Σηκώνει την κούπα ψηλά με το καμένο χαρτί)** Χους ει και εις χουν απελεύσει. Εις κλίβανον πυρός απελεύσεται. **(Χειροκροτούν και ζητωκραυγάζουν όλοι)**

ΣΟ Με τη συφωνίαν που πετύχαμεν σήμερα, χάρη στην αγάπην... την αγάπην των παιδικιών μας... μόνον χοροΐ τζιαι τραούδκια χωρούν ανάμεσα μας. **(Βάζει ποτό σε ένα ποτήρι. Το σηκώνει ψηλά).** Στην υγεία σας παιδικιά μας τζιαι νάσιετε μια ζωήν καλλίττερην που τη δική μας.

ΟΛΟΙ Εις υγείαν τζιαι να ζήσετε... να ζήσετε ευτυχισμένοι

Τραγούδι

Μια φοράν τζι έναν τζαιρόν στο δικό μας το χωρκόν
ήρτασιν τα πάνω κάτω τζι εκοπήκαν οι καυκάες
τζι είχασιν την εξουσίαν τζι οι γεναίτζιες τζι οι αντράες

Τώρα αλλάξαμεν μυαλά τζι είμαστιν ούλλοι καλά
δίχα δούλους τζι αφεντάες πάσιν έχθρες τζιαι τα μίση
γιατί οι νέοι εκαταφέραν η αγάπη να νικήσει

Μια φοράν τζι έναν τζαιρόν στο δικόν μας το χωρκόν
ήρτασιν τα πάνω κάτω τζι εκοπήκαν οι καυκάες
τζι είχασιν την εξουσίαν τζι οι γεναίτζιες τζι οι αντράες.

Πόψε κάμνουμεν ευτζιήν να αλλάξουν οι τζαιροί
νάρτουσιν τα πάνω κάτω για να ζιούμεν μονιασμένοι
ούλλοι μας μεσ' τουν τον τόπον λεύτεροι τζι αγαπημένοι

ΤΕΛΟΣ